

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

ועדת איכות הסביבה

והועדה לעניין טבע עירוני ובע"ח

הישיבה התקיימה ביום שני – 4.12.2017, שעה 17.00

בחדר ההנהלה, בניין העירייה, קומה 12

סטנוגרמה

לורן לוי-ידגרוב

שוש בלו

עוזרת חבר המועצה עו"ד ראובן לדיאנסקי

<u>נכחו ה"ה:</u>	
עו"ד ראובן לדיאנסקי - יו"ר	
בהשתתפות: מר איתן בן עמי - מנהל איכות הסביבה ד"ר צבי גלין - הוטריר העירוני ומנהל המחלקה	
<u>חברי הועדה ה"ה:</u> <u>מוזמנים ה"ה:</u>	
אגרונום	חיים גבראל
פורום ירוק	גב' דליה בארי
רשות - פייסבוק עירוני	מורן שמגר
רכזת ירקון	רותם ויצמן
יזם בתחום הטבעונות	עומר שלו
מחוז ת"א היחידה להגנת הסביבה	אמנון סולטמן
פעילה למען חתולי רחוב	אפרת רז
פעילה למען חתולי רחוב	אורלי יוסוביץ
יו"ר עמותת ירוק ו	ארזואן זהבה
נציגה של אוסישקין	שטרנליכט אירית
רכזת מעורבות ציבור	גליה לימור שגיב
מתכנן סביבתי - חברה להגנת הטבע	מתן נחום
מנכ"ל עמותת "ידידי הסוסים"	אמנון האן
תושבת ת"א אכפתית וחברה בעמותת הסוסים	ברכט דורית

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הועדה

	רפאל חזני	רכז משמר המועצה של החברה להגנת הטבע
	אמיר כהן	מתנדב משמר המועצה
	דב רנדל	חבר הסיעה, פנסיון לכלבים
	אורית אברבנל	מאכילת חתולי רחוב

על סדר היום:

(1) **הרשות לאיכות הסביבה - הצגת סיכום הפעילות לשנת 2017**
והצגת תכנית העבודה לשנת 2018 – מציג: איתן בן-עמי, מנהל הרשות לאיכות הסביבה

(2) **המחלקה הוטרינרית - הצגת סיכום הפעילות לשנת 2017**, **הצגת תכנית העבודה של המחלקה**
לשנת 2018 וכן **השירותים שניתנים לבע"ח ולציבור** – מציג: ד"ר צבי גלין, הוטרינר העירוני ומנהל המחלקה.

* * *

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

חברים, אנחנו רוצים להתחיל. אנחנו פותחים את ישיבת הוועדה לאיכות הסביבה בעיריית ת"א, נעשה סבב שמות קצר.

* * * המשתתפים מציגים את עצמם * * *

גב' דליה בארי:

אני דליה בארי.

גב' מורן שמגר:

אני מנהלת בשנים האחרונות את התוכן בעמוד הפייסבוק העירוני, תל אביב יפו הירוקה.

גב' רותם וייצמן:

אני רכזת אגן ירקון - אקופיס מדליסט

מר עומר שלו:

בין השאר הייתי בזמנו מנהל השיקום של עמותת 'תנו לחיות לחיות', אני מגיע על תקן הכובע של טבעונות, בעלי החיים במשקים וכל העניין הזה. אני פעם ראשונה פה בוועדה, ואני סקרן לשמוע אתכם.

מר אמנון סולטמן:

אני נציג מחוז ת"א של המשרד להגנת הסביבה.

גב' אפרת רז:

פעילה למען חתולים בעיר ת"א.

גב' אורלי יסוביץ':

פעילה למען חתולים במרחב הציבורי.

מר דב רנזל:

אני חבר סיעה ועובד ב"לתת לחיות" ויש לי פנסיון לכלבים.

מר אמיר כהן:

משמר המועצה של החברה להגנת הסביבה.

מר רפאל חזני:

רכז משמר המועצה וחבר בחברה להגנת הטבע.

גב' דורית ברכט:

מתעניינת ברווחת בעלי החיים והסביבה.

מר אמנון האן:

מתעניין ברווחת הסוסים.

מר מתן נחום:

מתכנן סביבתי בחברה להגנת הטבע.

גב' גליה לימור שגיב:

רכזת מעורבות ציבור בחברה להגנת הטבע.

גב' זהבה ארזואן:

עמותת ירוק וגם בטון, רכזת קהילתית של קריית ספר בהתנדבות מטעם תושבים. ולקחתי על עצמי כמובן את רווחת בעלי החיים, במיוחד נושא הכלבים והחתולים בעיר. ועשינו הרבה, אבל זה תקוע קצת. נזיז.

מר חיים גבריאל:

האגרונום העירוני.

גב' לורן לוי:

מזכירה של ראובן.

מר איתן בן עמי:

נעים מאוד, אני מנהל את הרשות לאיכות הסביבה בשנתיים האחרונות.

הרשות לאיכות הסביבה - הצגת סיכום הפעילות לשנת 2017 **והצגת תכנית העבודה לשנת 2018**

מר איתן בן עמי - מנהל הרשות לאיכות הסביבה:

מה שהתבקשתי לעשות ואני אנסה להעביר לכם, זה כמה פעולות מרכזיות שהרשות לאיכות הסביבה עושה בשנה האחרונה. ובעיקר להראות לכם שניים- שלושה דברים למה אנחנו הולכים. כי התחום הזה, היו לנו עכשיו שני עובדים מהרשות לאיכות הסביבה שנסעו - אחד נסע לאסן בגרמניה שהיא עיר אחת של ת"א והיא זכתה לבירה הירוקה של אירופה. יש בגרמניה כמה ערים שת"א מנהלת איתם קשרים- אסן, פרנקפורט, פרייבורג ובון. הבחור השני נסע לבון, הייתה שם את וועידת האקלים. קיים פגישות שם, גם בנושאים המקצועיים שהוא עובד בהם. אבל מה שהיה יפה, ששניהם חזרו ואמרו, וגם נוכל לראות את זה תיכף בשקפים שאראה לכם, שהתחום הזה של קיימות ואיכות סביבה הוא תחום מתפתח לכיוונים ועוצמות בצורה מאוד מהירה. גם בתחום הטכנולוגי, גם בתחום איכות הסביבה הקלאסית, גם בתחומי הקיימות, אורבניות, כל השילובים האלה. כל הזמן יש דברים חדשים, ואנחנו משתדלים לצורך העניין להשיג את מה שקורה. כי צריך גם ללמוד וגם לראות מה קורה.

אני אראה לכם מטריצה שהכנו, והיא תלווה אותנו. זה למעשה נייר העבודה שלנו שעדיין נמצא בהליך. העיר אימצה את מה שנקרא 'פרח הקיימות'. פרח הקיימות בא מארגון שנקרא 'חיים של עולם אחד', שיש לו עשרה ערוצי פעולה שבהם המטרה היא להסביר, לחנך ולהגיע למצב שבו כדור הארץ מנצל רק את המשאבים של שנה אחת שהוא יכול להעמיד לטובת האנשים. שאנחנו לא נבזבז משאבים, שנשאיר לדורות הבאים וכו'. מה שניסינו לעשות זה ללכת על עשרת ערוצי הפעולה- אנרגיה, פסולת, תחבורה, חינוך, מים, כל הנושאים שנמצאים בזה. מה שלא נמצא שם זה נושאים קלאסיים של איכות הסביבה, אין את הנושא של רעש, קרינה, אסבסט, חומרים מסוכנים, שפכים. כל הנושאים האלה לא מופיעים שם וצריך להוסיף אותם. וגם נושאים כלליים שאנחנו מתכללים אותם ברשות כמו פורום הקיימות, הוועדה לאיכות הסביבה. יש לנו צוות בין משרדי לצמצום זיהום אוויר, עבודה עם ארגונים שנמצאים פה, ניתוח טביעת הרגל האקולוגית, סדנאות, הכשרות. כל הדברים שאנחנו מתעסקים איתם. פירטנו גם מי מתעסק איתם, כי הנושאים הם כל כך רבים ומגוונים וחלקם גם מקצועיים. סתם לדוגמה, אריאל בבצ'יק ממשרד אדריכל העיר מתעסק בנושא של בנייה ירוקה, מקדם את זה יפה מאוד, אז אני כרשות לא צריך להיכנס לזה. הוא עושה את זה, אני יכול לתמוך, לעזור, לסייע. אם לחברה להגנת הטבע יש איזה פרויקט שהיא מקדמת, אני לא אמור להיכנס ולעשות את זה

במקומם. אני אשאל מה צריך ואכנס. ישראל בשבילי אופניים רוצים לקדם אופניים? אז אני עושה איתם כל מיני פעולות, לוקח אופניים מהמחסן העירוני ובמקום שיקנו אותם ב-20 ש"ח וימכרו לברזל, אז אני לוקח ומחזיר אותם לשימוש ועושה סדנאות רכיבה על אופניים, לימוד תיקון, כל מיני דברים כאלה. זה התפקיד שלנו. אז בתוך זה יש את מי מטפל בזה, זה יכול להיות אנשים שקשורים לרשות, הנדסה ותחבורה, חברות עירוניות, אנשים מחוץ לעירייה, ארגונים. היום נפגשנו עם העמותה לבנייה ירוקה. אני לא צריך לקחת לה את התפקיד, אני עושה איתה שיתוף פעולה. אגב, הולך להיות שיתוף פעולה מאוד יפה ביחד עם האו"ם, נפגשנו עם נציג של האו"ם. שמנו אצלם לדוגמה את התו הירוק לעסקים, הכנסנו אצלם באתר את כל החומרים והמכשירים שאנחנו מכירים בהם כירוקים. כל מיני מכשירי חשמל, צייפרים, חסכני מים, ניירות מסוימים, כלים. שאנחנו וגם החברה שנותנת את התקן, בסוף רואים בהם מוצרים ירוקים. אז שמנו את זה אצלם באתר, כי יש לזה אחלה גישה. אז עכשיו עם האו"ם מה שאנחנו רוצים לעשות, יתנו לנו מספיק תקציב כדי לעשות מזה כמו אפליקציה של 'עשה זאת בעצמך'. בעל עסק יוכל להיכנס ואינטראקטיבית לרוץ על הנושאים, יהיו לו קישורים לכל מיני דברים, יהיה help desk, יוכל לכתוב לנו ואנחנו נשיב לו בחזרה ונייעץ לו. וככה נוכל להגיע להרבה יותר אנשים. אז פה למשל זה שיתוף פעולה איתם. או דברים שקשורים בחטיבת התפעול, ויש פה קידוד בצבעים- מה אנחנו עושים לבד, מה עושים בשיתוף פעולה, מה משהו אחר עושה. הטבלה עדיין נמצאת בעבודה, אבל היא רק מראה את היקף הדברים שהוא נמצא בתוך העולם של איכות הסביבה וקיימות. הרשות אגב עוברת עכשיו ארגון מחדש, ואם זה ילך כמו שצריך יקראו לה הרשות לאיכות הסביבה וקיימות. כרגע אנחנו מתכללים, רובי זלוף שהוא המשנה למנכ"ל, הוא מחזיק את תיק הקיימות. ופורום הקיימות, שמאגד את כל הגורמים העירוניים שמטפלים באיזושהו נושא שקשור בקיימות, פלוס גורמים חיצוניים, נמצאים שם פעמיים- שלוש בשנה, מתעדכנים, מעדכנים, זה פורום מאוד חשוב.

כמה פעולות ודברים שאנחנו עושים :

קודם כל זה החוברות, הכול מתחיל מחינוך. אנחנו עובדים ב-60 בתי ספר יסודיים, ובשנה וחצי האחרונות אנחנו נכנסים לבתי ספר על יסודיים, ומנפיקים חוברות פעולה. למעשה זו תוכנית לימודים, במקרה הזה לתזונה בת קיימא ומניעת בזבז מזון. אז במקרה הזה אנחנו חוברים לעמותת TNS, שגם חלק מהכובע שלה זה זה, ומנפיקים חוברת. יש חוברת של ללכת על נקי, הפחתת צואת כלבים. יש תחום חדש שנכנסנו אליו שנקרא אופנה וקיימות, שזה לימוד של צריכה נבונה ואחרי זה איך להשאיר את כל החומרים בתוך מעגל החומרים, מה שנקרא ניהול פסולת, שימוש חוזר, כלכלה מעגלית. יש הרבה מאוד חוברות פעילות שאנחנו עושים.

יש את התוכנית של המשרד להגנת הסביבה של בתי ספר ירוקים. חוץ מזה שאנחנו מפעילים כמובן את המדריכים בבתי הספר, את המובילות הירוקה, את כל הילדים, אנחנו מוסיפים כל פעם נדבך של נושאי ליבה חשובים ושונים שהילדים לומדים עליהם. אפילו באחד הערוצים עשו על הצרכנות וכל מיני דברים כאלה, אז דיברו על זה שהרשות לאיכות הסביבה בת"א מקדמת נושאים של צרכנות נבונה בקרב ילדים וכו'. זה לא משהו שבדרך כלל עושים אותו, אז אנחנו עושים פיילוט, בוחרים בתי ספר. או במזון, או באופנה, או בשימוש חוזר. וזה בנוסף לתוכנית הלימודים היותר גדולה שהם עוברים, בכלל לנושא של צמצום צריכה, שימוש חוזר, מחזור וכל העולם הזה.

נושא שנכנסנו אליו השנה, ותפס לדעתי יותר ממה שציפיתי אפילו, והאמת אני עדיין לא למדתי את כולו. זה נקרא כלכלה מעגלית, זה גם הנושא של איך אתה משתמש שוב בחומרים, או מייצר חומרים ודברים באופן שאחרי זה הם יוכלו לחזור חזרה לתוך שוק העבודה ולא ייזרקו. אז אנחנו התחלנו מלמידה, ניצלנו את הפלטפורמה של וועידת ת"א לחדשנות שנערכה בספטמבר. ערכנו מושב עם אורחים מהולנד, ארה"ב, אנגליה, כל מיני מקומות. הם הסבירו מה זו כלכלה מעגלית מבחינתם. הבאנו אורחת מאוד מיוחדת, חברנו לקרן H&M, והם עושים כל שנה תחרות על 1 מיליון יורו שהם נותנים לחבריה שמצליחים להמציא בד שהוא לא בד שיש לו טביעת רגל אקולוגית גדולה, ואולי הוא יכול לחזור למעגל הטבע. הבאנו את מי שזכתה בתחרות הראשונה שהייתה לפני שנתיים, שהמציאה בד מקליפות הדרים. היא מסיציליה, ראתה המון ערימות של קליפות הדרים שם והחליטה לעשות עם זה משהו וזכתה בפרס. הבאנו אותה לפה, יש קולקציה שלמה של בגדים מזה, זה באמת משהו יוצא מן הכלל. השתתפנו איתם בהאקתון שהיה ביחד עם גוגל, ואנחנו מחכים לראות מי הזוכים, אנחנו מקווים שישראלים. בשנה שעברה הם הגיעו לדעתי לחצי גמר, אנחנו מנסים השנה להגיע לגמר. מה שקרה מהסיפור הזה ששמנו את זה על המפה, שעכשיו עיריית ת"א עוברת עדכון של התוכנית האסטרטגית, לנושא הקיימות ואיכות הסביבה. צוות הכלכלה כל הזמן הביא דברים שקשורים לכלכלה 'רגילה' מה שנקרא, לא כלכלה חדשנית. בסופו של דבר לחצנו והקימו צוות נפרד שלקח את הנושא של כלכלה מעגלית, כלכלה שיתופית, מטבע מקומי, כל העולם החדש שמתפתח, והכניס את זה כמסלול נפרד לתוך התוכנית האסטרטגית של העירייה. תחשבו על זה, עיריית ת"א שמה דברים כאלה בתוך התוכנית האסטרטגית שלה, זה לא מה בכך. ועכשיו זה יקבל עוד הדים ואנחנו עדיין לומדים את זה. החלטנו להתרכז עכשיו בשני דברים: אחד זה פרויקט התחדשות עירונית מאוד גדול שהולך להיות בכל מרכז ודרום ת"א בעיקר, איך להחזיר ולוודא שכל פסולת הבניין חוזרת לשוק העבודה. שתיים, בשיתוף פעולה עם שנקר ומחקר שלהם, לעשות מיפוי של כל תנועת הטקסטיל בעיר. יש הרבה מאוד תנועה של טקסטיל, ללמוד

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הועדה

מאיפה זה בא, לאיפה זה הולך, מה עושים עם זה. ואז לראות איך אפשר לצמצם את הפסולת, כי מסתבר שטקסטיל מזהם מאוד רציני ואנחנו רוצים לגעת בזה ולבדוק. אז אנחנו עכשיו לומדים את זה, יש להם מעבדת מחקר, נעזר בהם. זה סתם דוגמה לנושאים שעלו מתוך המטריצות ורצים איתם קדימה.

גב' רותם ויצמן:

מה קורה בסוף? אתה מדבר על הסטרטאפים האלה. מניסיוני, בסופו של דבר זה קיים, מה היישום של זה בפועל, בטח H&M שעשו קולקציה ירוקה, הם גם בסוף,

מר איתן בן עמי:

תראי, אני לא חבר בהנהלת H&M, למרות שהמנכ"ל מאוד נחמד ומשתף פעולה. הנקודה היא, אנחנו עודדנו יזמים ישראלים, חבר'ה צעירים, שקיבלנו את המפרט לתחרות של H&M, ללכת לחפש איך הם יכולים לייצר בדים וטקסטיל שלא יהיו אחרי זה זבל. שיהיה אפשר לעשות איתם משהו, שהם מיוצרים ממשוהו שכבר קיים אולי, ולא צריך מחדש ליצור אותו. עדיין לא קיבלנו תשובה לגבי זה, אבל זו תחרות עולמית. ראיתי את הקולקציה אגב, מאוד יפה.

גב' רותם ויצמן:

מה ההמשך? האם הם באמת משווקים את זה, האם הם משתמשים בזה בעצמם?

מר איתן בן עמי:

זו אנקדוטה לצורך העניין, של פעולה שעשינו גם כדי להביא נואם שלהם ולהסביר מה זו כלכלה מעגלית.

ראובן:

זה היה טריגר להתעניינות ראשונית מצד הרשות המקומית, שזה היה משהו זר לה.

קריאה:

מספיק שתפרסם את הזיהום שגורם טקסטיל, שאנשים סובלים ממנו.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

מר איתן בן עמי:

זה חלק מממה שאנחנו רוצים לעשות. אגב, עושים את זה בשיתוף פעולה עם מכללת אפקה, ועם איזה בנק איטלקי מאוד גדול. זאת אומרת יש פה משהו מאוד יפה ורחב.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני רוצה קצת לכוון, כי אנחנו בסד זמנים מוגבל. יש לך עוד רבע שעה, וניתן גם זמן להתייחסויות.

מר איתן בן עמי:

אז אני אעשה 5 דקות של כותרות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני מציע שאתה גם תדבר על מה שעשינו ב-2017, וגם על החזון והתוכניות ל-2018. וכמובן, ואת זה אתה יודע לבד, על פעולות הליבה של הרשות. גינות קהילתיות, שכונה מקיימת.

עיריית:

הצעת ייעול אחת, נראה לי שיש דברים ממש מעניינים שבטח לא תגיד. השאלה אם את המצגות תוכל לפחות לשלוח במייל.

מר איתן בן עמי:

אין לי שום בעיה להעביר את זה אחרי זה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אתה תעביר אלי ואנחנו נעביר, או שנעלה את זה לאתר העירוני.

מר איתן בן עמי:

אני אעבור בכותרות.

אחד, זה כל הנושא של חינוך ומעבר לחינוך על יסודי ועבודות הרבה יותר עמוקות וחשובות. לקחת בית ספר שלם ולעבוד עליו, לא ביסודי.

שתיים, מה שראובן אמר, יש לנו פרויקט שנקרא 'משכונה קיימת לשכונה מקיימת'. זה אומר שתושבים שאכפת להם מגיעים, בדרך כלל זה לצד מרכז קהילתי. מלמדים אותם במשך כמה חודשים מה זה כל הקיימות והם מחליטים מה הם רוצים לעשות בשכונה שלהם מתוך זה. אני אתן דוגמה של איפה זה יכול להגיע. בשפירא למשל הם החליטו שהרחוב שלהם הוא לא מקיים כי אי אפשר ללכת בו, אין בו שום עסקים, אין כלכלה מקומית, אין שום דבר ירוק וזה סתם בזבוז רחוב. אז עכשיו אדריכל העיר עובד ביחד עם התושבים וצוות מתכננים והרשות לעסקים, איך להפוך את כל הרחוב למשהו אחר לגמרי. זה כמובן בנוסף לדברים אחרים שהם עושים. החלטנו בשיתוף פעולה עם המרכזים הקהילתיים, להציב רכזי קיימות במרכזים הקהילתיים. זאת אומרת אני מממן חצי, המרכז הקהילתי יממן חצי, כך שהם יעזרו להמשיך להפעיל את הפרויקטים ולהיות כל הזמן בקהילה, לחוש מה צריך ומה אפשר. זה משהו חדש שהכנסנו השנה, זה אמור לגדול ולהתעצם בהמשך.

דוברת:

איך זה מוגדר?

מר איתן בן עמי:

רכזי קיימות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

תן קצת את הפריסה של השכונות שזה מתבצע בהן, והמספר שהולך לגדול בשנת 2018. אנחנו לא נשארים סטטיים.

מר איתן בן עמי:

השכונה הראשונה שבה זה יצא לפועל זה רמת ישראל ביצרון, אחרי זה יש את שכונת שפירא, עובד מאוד יפה. הדר יוסף ליד בית פרנקפורט, בת ציון ביד אליהו, גם שם זה עובד מאוד יפה. פתחנו עכשיו במגיד, בנורדאו ובנווה חן. אנחנו מסתכלים לכיוון 2018 על שני מקומות, אולי אחד ביפו ואחד בנווה שרת.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הועדה

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זה לעניין הרכזים?

מר איתן בן עמי:

לא, זה לעניין השכונות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

גם מעוז אביב היא שכונה מקיימת.

זהבה ארזואן:

יש פה בעיה עם לב העיר.

מר איתן בן עמי:

רגע, תראו, כשאנחנו עושים פרויקט כזה צריך להיות פאזל של כמה דברים כדי שזה יקרה. ולכן הפאזל הזה בין הרצונות של הנהלת העיר, לבין מה שנמצא בשטח, לבין הפעילים, מה אנחנו רוצים לעשות. בינתיים זה עובד יפה, אל תשכחו שזה בסך הכול שנה שלישית שזה פועל. זה לא שיש לנו ניסיון של עשר שנים, אז כל דבר אנחנו בודקים ורואים מה קורה. למה שמתו רכזי פרויקטים? כי בתצורה כרגע אנחנו לא מצליחים לוודא שזה עובד. יש לנו התחייבות מול תושבים, אני לא יכול שזה ייפול. לאט לאט אנחנו עובדים ונעשה את זה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

בכל מרכז העיר או הצפון הישן, כרגע יש במגיד. מגיד זה כאן, ליד נורדאו. בהקשר הזה, בואו נעשה מאמץ כבר ב-2018 אולי לשלב את זה גם בלב העיר, במקום כמו שינקין למשל.

קריאה:

דב הוז.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

או דב הוז, או נוח צעירות מזרחי, כי אלה באמת אזורים שסובלים גם מהיעדר משמעותי של שטחים ירוקים.

מר איתן בן עמי:

אנחנו נבדוק את העניין הזה, זה עניין של פאזל ומגוון של דברים שאנחנו צריכים לראות לאיפה אנחנו הולכים, ולראות שיש לנו באמת צורך בעניין הזה. זה לא אומר שאנחנו לא עובדים עם בית עמי, זה לא אומר שאנחנו לא עובדים עם נווה צדק.

דוברת:

עם הנוער הגאה.

מר איתן בן עמי:

אנחנו עובדים עם כולם. זה לא שאנחנו לא עובדים. שמעתי, זה בסדר, אני רוצה להמשיך. אני רק אומר, זה שאני אומר שאנחנו עובדים בשכונות האלה, יש לנו ברמת אביב ג' עבודה מדהימה, היא לא מוגדרת כשכונה מקיימת. יש ביפו, בבני ברית, עבודה מדהימה, היא לא מוגדרת כשכונה מקיימת. זה לא אומר שאין פעילות, זה אומר שהתוכנית הזו הספציפית מתבצעת כרגע במקומות האלה. אני אמשיך.

תו ירוק לעסקים- יש ביום ראשון הבא את הטקס השני, זו השנה השנייה בסה"כ של תו ירוק לעסקים. בשנה הראשונה היו 20 עסקים, השנה יש 40 עסקים. חלקם מהמובילים, כולל שפים מובילים, רושפלד, מאיר אדוני, מסעדות נחשבות ביותר. שהלכו לתו הירוק, זה אומר שהם עשו בין 5 ל-6 פעולות בנושא של אנרגיה, חשמל, מחזור, חומרים. בשנת 2016 כשעשינו את זה, 20 מהעסקים הפחיתו 60% מהנסיעות של ספקים אליהם לעסק רק בגלל שהם סידרו את זה קצת אחרת. תארו לכם איזו עוצמה אם כל העסקים עושים דבר כזה. מה שעוד יפה, שהוספנו לזה נדבך ובחודש דצמבר, כל מסעדה הנפיקה ארוחה, מנה מיוחדת לחודש דצמבר, שהיא מנה מקיימת ובריאה. זאת אומרת להשתמש בחומרים מקומיים עד כמה שניתן, מנה טבעונית או ללא בשר, מנה שהיא בריאה יותר. זה מופיע כבר באתר האינטרנט ובפייסבוק רשימה שלמה של כל המסעדות. אמרתי שהיום נפגשנו עם נציג מהאו"ם, שהמשרד להגנת הסביבה הביא אותו. אנחנו הולכים לבנות ביחד איתם אפליקציה שתפנה להרבה עסקים ותיתן לזה תנופה.

דוברת:

השאלה איזה תמריצים יש לעסקים.

מר איתן בן עמי:

יש כמה תמריצים. אחד, מסתבר שכאשר עסק נהיה ירוק הוא גם חוסך כסף. זה מה שהם אומרים, לא אני אומר את זה. אם הם לא היו חוסכים כסף הם לא היו עושים את זה. אז קודם כל זה בא ממוטיבציה פנימית שלהם לרצות לעשות את זה, אבל אז מסתבר להם שכאשר הם עושים את זה הם חוסכים כסף. אז זה משתלם, יש פה חיסכון אדיר בכל הספקטרום.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

מי שמעוניין, ביום ראשון בשעה 10:00 כאן בקומה 12 מתקיים הטקס, אתם מוזמנים.

מר איתן בן עמי:

אנחנו מצליחים לאסוף הרבה מאוד עוקבים לדף הפייסבוק ת"א הירוקה, מורן וסיטי מגה עוזרים לנהל אותו. אנחנו נמצאים כבר על כמעט 11,400 עוקבים, שזה יפה מאוד. המטרה היא להגיע ל-12,000 ב-2017.

גב' מורן שמגר:

הפסיקו לספור לייקים, יותר חשוב הקהילה. אז זו לא הכמות, זו האיכות.

מר איתן בן עמי:

אז כאן היא נותנת ומספקת לנו אלפי צפיות ושיתופים, וזה דבר מאוד חשוב. עוד משהו אחד לסיים את הפרק של 2017- הגינות הקהילתיות הגיעו לרמה שזו באמת גינה קהילתית. כמעט בכל גינה בעיר יש גופים, גם חינוכיים וגם סביב הגינה, שעושים איתם משהו. החל מסטודנטים, דרך קשישים, גני ילדים, בתי ספר. עושים חתונות בגינות, היו כבר שתי חתונות. כל האירועים הקהילתיים כמו ט"ו בשבט, הכול מסתובב סביב הגינה מאוד יפה. כמו שאמרתי, רובי היום היה בישיבה ואמר 'מה זה 60? 100 אני רוצה'. אז קודם כל זה חשוב שהעיר רוצה את זה, תסמן שטחים כי זה גם כן מאוד קשה, ונעמיד את

כל האמצעים. אנחנו עושים את זה בשיתוף פעולה עם אגף שפ"ע כמובן בכל הקטע הפיזי. הכנסנו את מנהל קהילה היום כדי שזה יעזור לנו לתמוך בהקמת הקבוצות.

קריאה:

ככל שתייצרו תוכן משמעותי ודו שיח בקבוצה,

מר איתן בן עמי:

בוודאי. אנחנו לא נעבור על הכול, אני רוצה להראות לכם את העתיד. התוכנית האסטרטגית של העירייה, זה מסמך ארוך עם הרבה חלוקות ואני אשלח לכם. אני אתייחס לכמה דברים חשובים. בתוכנית האסטרטגית של 2005, כל הנושא של איכות סביבה וקיימות הופיע בשלוש וחצי שורות בערך, ודיבר בעיקר על פסולת ומחזור. היום אנחנו נכנסים בשער הראשי עם שער שלנו שנקרא 'סביבה וקיימות', שמצליח להעביר את המסר שקיימות זה גם חברה, קהילה וכלכלה. זה הכול סיפור אחד שצריך להתייחס אליו באופן אחר. ואז הוא מטפל גם בנושאים של שיפור הסביבה העירונית מבחינת מזהמים, כל הטיפול במזהמים ובדברים האלה. הפחתת מפגעי רעש מתחבורה, זיהום אוויר, שיקום קרקעות, בנייה ירוקה, כל הדברים האלה שהם חשובים. ייצור משאבים מקומי- למשל כל התוכנית של 3700 שנמצאת באזור חוף הצוק, יש שם כמה דברים מדהימים. אני מקווה שאחד מהם יהיה ייצור עצמי מגז טבעי שיגיע, והשכונה תייצר חשמל לעצמה. תוכלו אפילו למכור חשמל בחזרה לחברת החשמל, שזה יהיה באמת חדשני. צריך להגיד לזכות העיר ששמרו גם על הפארק החופי, כל הרצועה שפעם היו עושים גיפים תהיה פארק חופי לטובת הציבור. וגם רצועה של 80 מ' במרכז השכונה, ששומרת על שלולית החורף הצפונית ואגן ההיקוות שלה. אתם מבינים כמה כסף העיר בזבזה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

צריך להגיד תודה גם לארגונים, גם לפעילים באופן פרטני, שהם הובילו את העירייה לקבל את ההחלטה הנכונה, וזה באמת היה מאבק אדיר. גם של החברה להגנת הטבע וגם של איזושהי עמותה שהוקמה אז הוק לעניין הזה. כל הכבוד לכולם.

מר איתן בן עמי:

נכון.

אני אחראי ברשות על הנושא של אמנת מילאנו. יש כ-80 ערים ברחבי העולם שלקחו אחריות על איזה מזון התושבים אוכלים. החל מפרויקט ההסעדה בבתי הספר וגני הילדים, דרך הקשישים, מזון במסעדות ודברים כאלה. יש פרויקט רחב וענק, בספטמבר הרוב נארח את וועידת המזון הבינלאומית בתל אביב, של אמנת מילאנו. זה כבוד מאוד גדול, יגיעו לפה מ-100 מדינות בהיקפים של מאות אנשים. זה יהיה חלק מוועידת החדשנות, זה יהיה המושב המרכזי ומה שיוביל אותה. זה כבוד גדול לנו, אנחנו עושים הרבה דברים בתחום המזון. יש שני קמפיינים שיצאו לדרך, אחד זה לאכול לפני שיוצאים מהבית. והשני זה פרויקט של העירייה שנקרא דיגיטל, זה כמו דיגיתל להורים ולילדים, שם יש רשימה שלמה של טיפים איך להנגיש מזון בריא לילדים ונוער. זו רק תמונת עתיד אחת.

אנחנו הולכים למצב שאנחנו רוצים לקדם קלינטק בת"א, שזו חדשנות ירוקה. לעודד חברות להגיע לפה, שנהיה גם הבטא סייט שלהם, שיעשו פה ניסויים. בינתיים חברת סמסונג מתחילים עכשיו, בנושא של סנסורים בעיר שיהיו בתוך אפליקציה של טלפון. אז אנחנו נהיה שדה המחקר שלהם.

במרץ העירייה משתפת פעולה עם כנס הסיסים הבינלאומי שיהיה פה, זה גם דבר מעניין.

בעוד יומיים- שלושה אנחנו נתקבל ל-C40, שזה ארגון בינלאומי, עם הערים הכי גדולות וחשובות שיש בעולם, שמטפל בשינויי אקלים. אנחנו נתחיל לטפל בכל הנושא של היערכות לשינויי אקלים, כולל המרחב הציבורי כמו עצים, צל, מטחי גשם. כל הדברים שאנחנו רואים, חמסין באמצע דצמבר וכו'. זה פורום מאוד חשוב, יהיו פה שבעה פורומים מקצועיים שיעבדו לאורך כל השנה, זה פרויקט מאוד יפה.

פורום ה-15, שזה פורום הערים העצמיות, העשירות לצורך העניין בישראל, שרון חולדאי הוא יו"ר הפורום. יוצאים עם תוכנית חדשה שנקראת 'פורום ערים מקיימות', שלמעשה יהיה סט של מטלות שערים יצטרכו לעמוד כדי לקדם אותן להיות הרבה יותר מקיימות. אני מאוד שמח שזה בא מהצד של הרשות המקומית, בכלל של המוניציפאלית, כי זה יעזור לנו לקדם הרבה מאוד דברים שקשה היה לקדם אותם.

חודש קיימות כמובן, אנחנו מתחילים אותו באמצע אפריל, יכול הרבה מאוד נושאים.

יש עוד המון דברים, אני אשלח חלק מהם. אני חייב להגיד שיש נכונות מאוד גדולה בקרב הרבה מאוד מהחברים בהנהלת העיר, וגם חברי מועצה, לעזור לקדם את הנושאים האלה. מתחיל לדעתי לרדת אסימון מאוד גדול שיש פה משהו שחייבים להתייחס אליו. לשם העולם הולך ואנחנו צריכים להיות שם.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

אמרו לי אתמול שמנסים להקים משהו שנקרא גן הרפתקאות. זה גן משחקים שהמשחקים לא ממש בנויים, אתה שם כל מיני חומרים והילדים צריכים להמציא בעצמם את המשחקים. זה נמצא בקופנהגן למשל. מי שהציג את זה אמר שהם נמצאים בערך 15 שנה לפנינו, והם בשלב שהם גמרו כל מיני תהליכים שאנחנו עדיין במהלכם. אנחנו צריכים להתחיל להשיג בצעדי ענק.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

יש דבר אחד ששכחת ובעיניי הוא מאוד חשוב, אתה צריך להטמיע את זה כשאתה מדבר. זה על הפעילות של הרשות לאיכות הסביבה בהליכי תכנון ומתן היתרי בנייה. זה קרדינלי, כמי שיושב בוועדה המקומית, וועדת המשנה לתכנון ובנייה, יש חשיבות אדירה לכל המערך של איכות הסביבה. כמי שיושב בוועדה, אני רואה את עצמי גם כשומר סף בהקשרים האלה, ובנוסף גם בכל מה שקשור לעצים במרחב הציבורי. גם במרחב הפרטי, אגב, במתן היתרים לפלוני אלמוני להרחיב את הבית שלו. אנחנו מקפידים שאם יש צורך אז שיהיו פחות כריתות ויותר העתקות, ומדי פעם אנחנו משנים תוכניות בנייה בצורה כזו שהיד לא תהיה כל כך קלה על המסור שכורת את העץ. תגיד כמה מילים על זה, כי בעיניי זה נורא חשוב. יש נציגה שלך, עובדת הרשות לאיכות הסביבה.

מר איתן בן עמי:

פסחתי על עוד כמה דברים כמו נוהל קרקעות. עשינו מיפוי של 600 אתרים עם זיהומי קרקע בת"א, ביחד עם המשרד להגנת הסביבה. אין מפה מעודכנת כזו בארץ, אנחנו סיימנו השנה לעמוד בחוק האסבסט. כל מוסדות החינוך, התרבות, המקלטים, כולם עברו סקר. זה כמעט 1,000 מבנים, וכל אחד יודע מי אחראי, מה טופל ומה נזרק. מצאנו בערך 100 מקומות שבהן היה צריך להשליך או לצבוע, או לטפל.

קריאה:

הכול טופל?

מר איתן בן עמי:

כן, הכול מטופל.

קריאה:

איפה המפה המסודרת?

מר איתן בן עמי:

ב-GIS, היא נגישה כבר עכשיו. יש עליה עוד עדכון אחרון, והוא צריך להופיע בקרוב. לגבי התכנון הסביבתי, יש לנו ברשות לאיכות הסביבה וזה גם עוד דבר שברור מאליו בארץ, יש אנשים שאחראיים על הקרקעות, האוויר, חומרים מסוכנים, קרינה, והמתכנת הסביבתי. זאת אומרת שאנחנו צריכים להגיב לתוכנית, היא מפוזרת לכל המומחים האלה. כל אחד עובר על התוכנית, מעביר בחזרה את ההנחיות וההסתייגויות, ואז זה עובר בצורה מסודרת. כך שאנחנו מגיבים להרבה תוכניות ומצליחים להכניס לשם אלמנטים מאוד חשובים של איכות הסביבה כדי למנוע בעתיד טעויות או בנייה לא נכונה. אם זה בית ספר ליד כביש ראשי, הוא צריך הורדת דציבלים וצריך לתת הנחיה מה עושים ומה לא. יש מערך שלם של האנשים האלה. אנחנו נערכים לקליטת דור 5 באנטנות הסלולריות, יש הרבה מאוד עבודה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

היה לי חשוב שתיגע בהקשר של תכנון ובנייה, כי זה נוגע לכל אחד ואחד, במיוחד בעיר שהבנייה היא כל כך מואצת. ועדיין לא מספיק, זה תמיד נכון שצריך להשתפר. אבל שיש גורם מסוים שהוא עם עיניים פקוחות לגבי דברים שהם בבסיס איכות החיים והבריאות של הציבור. יש מי שעובד גם על אקוסטיקה, קרינה וכו'. אלה דברים שהם חשובים מאוד, וזה גם נותן כלים למי שיושב בוועדות המקומיות האלה להבין ולחוש איך הוא צריך לנהוג אם הוא אחראי על מנת להגן על האינטרס הציבורי. אנחנו נעשה סבב, ומי שרוצה יוכל לשאול שאלות.

גב' דליה בארי:

הייתי רוצה לדעת מה המעורבות שלכם בנושא שהוא מאוד חם היום, התחבורה הציבורית, הפרדה בין רוכבי אופניים והולכי רגל, ורוכבי אופניים ורכב, ואיך אתם עוזרים לקדם את זה כדי שתהיה כאן איכות חיים בנושא הזה. בכוונה אני משתמשת במושג איכות חיים, כי אני לא מפרידה את זה מאיכות הסביבה.

מר איתן בן עמי:

הרשות לאיכות הסביבה, בתחום הזה בעיקר מטפלת בצמצום זיהום אוויר מתחבורה. יש לנו צוות משותף עם משרד התחבורה והמשרד להגנת הסביבה. הרבה מאוד פעולות, מסננים, הכנסת אוטובוסים חשמליים לקו 4, סיוע בהשגת קוראים לעוד תחנות אופניים. בנושא של הפרדה, העיר הפכה את הפירמידה לפחות במחשבה וברצון. זו לא עיר שתוכננה מאפס, יש פה בעיה. אבל היא שמה את הולכי הרגל בהתחלה, לעודד הליכה ברגל, נסיעה באופניים, נסיעה בתחבורה שיתופית, בגלל זה הכניסו את האוטותל, מכניסים עוד אופניים. וצריך גם לעשות סדר, אז עכשיו אגף האכיפה מנסה לוודא.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

התשובה היא שבכל מה שקשור להפרדה או על הגנה על הולכי רגל מדו גלגליים, כרגע ובטח ראיתם את זה, יש קמפיינים סביב העניין הזה. אגף הפיקוח אוכף.

גב' דליה בארי:

אתה ראית אכיפה? אני עוד לא ראית.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני ראיתי. תפסו את האחייך שלי נוסע על אופניים, והוציאו לו את האוויר. אבל זה פיקוח, זה לא איכות סביבה.

מר איתן בן עמי:

זה אולי לא מדהים, אבל זה הרבה יותר טוב.

גב' דליה בארי:

נחזור גם לנושא של הפיקוח. ואני חושבת שכאן התפקיד שלכם ללחוץ על האכיפה. במקרה נניח שיש תלונה על נושא של רעש, שזה מגיע ל-106 או לאגף, יש להם לוח זמנים שבין שתיים לשלוש שעות להגיב. כמוכן שכשהם מגיעים אז כבר המפגע לא קיים. אתם צריכים ללחוץ להגביר את האכיפה בנושאים האלה.

מר איתן בן עמי:

צריך גם להגדיר איזה רעש, יש כל מיני סוגי רעשים. יש רעש מאתר בנייה, מקהל.

גב' דליה בארי:

כשאתם מקבלים תלונה על רעש, נניח רעש של אתר בנייה שעובד בלילה ולא צריך לעבוד בלילה, או רעש ממוזיקה, ממסיבה שנערכת.

מר איתן בן עמי:

זה משטרה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זה אחד הדברים שסל"ע עוסקים בזה.

זהבה ארזואן:

ביחד עם שוטר.

גב' דליה בארי:

אתה צודק שזה משטרה, אבל הרבה פעמים המשטרה מעבירה את זה לפיקוח העירוני.

מר איתן בן עמי:

אני לא אכנס לניואנסים, יש כל מיני סוגי רעש. אנחנו מטפלים ברעשים מסוימים, למשל מעסקים ששמים מוזיקה ומפריעים לשכנים, רעש ממזגנים. תלוי איזה רעש.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זמן מתן השירות הוא ארוך מדי.

גב' דליה בארי:

בדיוק, אתם צריכים ללחוץ על אגף הפיקוח שיקצרו. כי עד שמגיעים כבר אין מפגע.

גב' זהבה ארזואן:

גם אם יש מפגע לא תמיד הם יכולים לטפל, זה עוד יותר בעייתי.

גב' מורן שמגר:

יש שאלה מהפייסבוק דווקא לגבי הירקון.

מר איתן בן עמי:

שנייה, אני חייב להגיד משהו. בסקר האחרון של תושבים שעשו לגבי מפגעי רעש, רעש מעסקים וכו', היה מאוד נמוך. הרעש הכי בעייתי היה רעש מתחבורה. זה המפגע העיקרי שיש לנו לטפל בו.

גב' דליה בארי:

מהניסיון הקטן שלי, בין תלונות שאני מכירה ובין הפרסום של התלונות, היה פער.

מר איתן בן עמי:

אוקי, צריך לבדוק ולקצר את הזמנים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני אבדוק את הזמנים, יש תקן, לדעתי זה שעתיים. אני אבדוק את זה.

גב' רותם וייצמן:

השאלה מהפייסבוק, אני חושבת שגם הזכרת את זה באקסל שלך וזה היה כתוב כגורם חיצוני. יש בעיה של זיהום של נחל הירקון. ברור שהאחריות שלהם לסיים את זה והם היו אמורים לסיים את זה עד 2017. אני לא קיבלתי תשובה הולמת, לא ענו לי בכלל,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

מי לא ענה לך? עיריית ת"א? רשות נחל הירקון?

גב' רותם וייצמן:

לא, לא עיריית ת"א. לא יודעת, כותבו כמה גורמים, כל הגורמים הנוגעים לדבר.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

את ישבת עם דוד ברגמנט?

גב' רותם וייצמן:

מזמן, הוא גם לא זה שבונה את המט"ש.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני אתן לך תשובה.

גב' רותם וייצמן:

אני רוצה לדעת על זה, זה אמור להיגמר עד 2017, אתם התייחסתם לזה, גם ראש עיריית ת"א התייחס לזה, ואני אשמח לשמוע מבחינתכם, כי זה פוגע בתושבים פה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

הירקון, כמו שאתם יודעים, עבר בהשקעה של עשרות מיליוני שנים, שמרבית הכסף הגיע מקופתה של עיריית ת"א, ועבר מהפכה מבחינת הניסיון לשקם אותו. לפני 8 חודשים התחיל הזיהום כתוצאה מזה שמט"ש הוד השרון לא מסוגל לקלוט את כל הביוב של האזור, והוא עולה על גדותיו ופשוט הכול נכנס לתוך הירקון. בסופו של דבר זה מגיע לכאן, והירקון הופך להיות שוב מזוהם ובהחלט תושבי העיר רואים בזה מפגע ובצדק. חולדאי שהוא יו"ר רשות נחל הירקון, לפחות ממה שאני יודע כי אני גם חבר במועצת רשות נחל הירקון, פנה בכתב לגורמים לפחות פעמיים או שלוש, בכל הקשור לטיפול ולדרישה האולטימטיבית מצד עיריית ת"א

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

ומצד רשות נחל הירקון, לטיפול מיידי בכל הקשור לבניית מט"ש חדש. כמו שאת אומרת, עד סוף השנה זה אמור היה לרקום עור וגידים, ואיכשהו לא טופל בצורה יעילה.

גב' רותם וייצמן:

זה גם היה בעיכוב רציני עד שהוא עבר שם.

קריאה:

זה מט"ש קטן יחסית.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

בגלל שזה מט"ש קטן הוא לא מתאים למציאות הנוכחית אז הוא עולה על גדותיו. בכל מקרה העניין הזה אמור, על פי ההתחייבויות גם של המדינה וגם של הרשויות הרלוונטיות, אמור להיות מטופל בקרוב. צריך לעקוב אחרי זה. אם את רוצה לשבת עם ברגמנט, שהוא האיש שמטפל בזה. הוא מנכ"ל רשות נחל הירקון.

גב' רותם וייצמן:

אבל יש את הביצוע של המט"ש, ויש את הפיקוח. הוא כותב למייל ואף אחד לא נעה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

בואי נתקדם, את רוצה שנעשה חיבור, ושתפגשי איתו ותשמעי ממנו את כל התשובות העדכניות והמקצועיות, של מי שתפקידו ומהותו לעסוק בזה? בשמחה רבה, מחר בבוקר.

גב' רותם וייצמן:

אני יכולה לדבר איתו בעצמי, זה לא העניין.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

את אומרת שהוא לא נתן לך תשובות. אם תרצי עזרה אנחנו כאן, אם תרצי לבד בבקשה. מה שתרצי.

מר עומר שלו:

השאלה שלי היא לגבי העניין של המודעות בשנים האחרונות לדרך הסביבה ובעלי החיים, ובריאות האדם, עם הכותרת הברורה 'טבעונות'. האם בתוכניות של 2018 יש מקום לדקלרטיביות הזו גם ברמה המוניציפאלית וגם ברמה הארצית החוצה? וגם ברמה של תיירות. האם יש איזושהי תוכנית להשתמש, וגם יצאו פרסומים ברמה בינלאומית מהרבה מאוד גורמים מאוד גדולים, על זה שאנחנו בירת הטבעונות העולמית, ועולים מהבחינה הזו על ערים מאוד גדולות אחרות. השאלה שלי האם קיימים תכנונים? אני גם ראיתי אזכורים בחוברת על הנתונים, אבל זה הכול במקום כללי יותר שלא נותן כותרת ברורה לתחום הטבעונות. האם יש מקום? האם יש איזושהו תכנון לתת לדקלרטיביות הזו מקום?

מר איתן בן עמי:

כרגע לא. כפי שאתה ראית נכון, זאת אומרת אנחנו החלטנו שכעיר בגלל שזה גם חדש, גם בתחום המזון לילדים וגם בכל התחומים שאנחנו עוסקים בתחום המזון, אנחנו לא עוסקים בכפייה. אנחנו מציעים אלטרנטיבות, נגיד עכשיו בחנוכה אז אנחנו לא אומרים לא לאכול סופגניות. אנחנו נציע ומציעים, וכבר אנשים קיבלו את זה, סופגניות חלופיות שהן יותר בריאות והן לא מטוגנות הן אפויות. אנחנו תמיד נציע משהו יותר טוב. אנחנו נסביר מה הטביעה האקולוגית של שימוש בבשר לעומת לא. אבל אני לא חושב שהמקום של עיר זה לבוא ולהגיד לתושבים 'אתה תהיה טבעוני' או 'אתה תהיה עם גלוטן או בלי גלוטן'. אנחנו תפקידנו לחשוף מה יש, לעודד. למשל עכשיו בתו הירוק מה אנחנו עושים למעשה? בלי להצהיר אנחנו מבקשים מהמסעדות סוג מסוים של מנות, בתקווה שיותר אנשים יאהבו אותן ויראו שלא חייבים תמיד סטייק. למרות שאני מאוד אוהב סטייק ואני אמשיך לאכול סטייק. אם תבוא ב'לא' או תבוא ותכפה, זה לא יעבוד.

מר עומר שלו:

אני לרגע לא העליתי שום דבר שקשור למשהו שלילי.

מר איתן בן עמי:

עוד לא התחלנו לעבוד על התוכן של הוועידה,

מר עומר שלו:

לטבעונות כבר יש איזו קונוטציה,

מר איתן בן עמי:

אמנת מילאנו בין הגידול ואפילו המשכורת של החקלאי מקבל, האם היא מקיימת והאם היא בסדר, ועד לסוף הטיפול בפסולת. כל הקשת הזו. אז אנחנו נצטרך לראות מה אנחנו עושים, עוד לא התחלנו.

גב' זהבה ארזואן:

אני חושבת שאפשר לקשר את זה למה שאני ועומר חשבנו לפני שנה, אני באתי אליו עם איזושהי הצעה ורצינו לעשות משהו בגן, איזושהו קמפיין שבאמת ידבר גם על נושא הטבעונות. בלי הקטע של הכפייה וההפחדה.

מר איתן בן עמי:

אין בעיה, כל עוד זו לא אמירה שהעיר החליטה,

גב' זהבה ארזואן:

זו לא אמירה, זה אם אתה מכניס את זה בנושא של חינוך ולהסביר, ועושים איזושהו קמפיין.

מר איתן בן עמי:

אנחנו לא נגד.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אנחנו צריכים למצוא מקום לזה, לא ממקום של כפייה, לא ממקום של לחנך את הציבור ולהיכנס לו לצלחת מה שנקרא. אלא ממקום של לתת לו את המידע, לשקף לו את כל ההיבטים, גם של הסבל וגם ההיבט הבריאותי.

מר איתן בן עמי:

להנגיש לו חלק מהדברים, כמו המנות האלו.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

נעשה את זה.

מר אמנון סולטמן:

מבחינתי, באופן השוואתי כשאני מסתכל על ת"א בהשוואה, אז אני מאוד נהנה מהתפיסה של העירייה ומהרצון שלה לקדם עניינים. השאלה שלי נוגעת ליחידה שלך וליכולת שלה לעשות הכשרות עובדים בתוך העירייה, כי יש כל מיני פרמטרים. הורדת בטבלה משהו שאמרת 'זה הארד קור איכות סביבה ובוזה אנחנו לא מתעסקים' וזה משהו שדיי ניכר בעיר. אבל מהניסיון שלי זה קשור הרבה ליכולת של העובדים לבצע את התפקיד שלהם. הדוגמה הכי פשוטה, אדם שמחזיר את הפח למקום אם הוא מחזיר אותו הפוך הוא מייצר סיטואציה שאנשים לא תמיד ירימו את המכסה וישימו את הפסולת, ואז זה מתגלגל כמפגע. השאלה אם ניתן לייצר מערכת פנימית של הדרכות עובדים.

מר איתן בן עמי:

של עובדי התברואה?

מר אמנון סולטמן:

יש הרבה עובדים בעירייה שנוגעים להרבה מפגעים סביבתיים. גם הפיקוח, אני מדי פעם סתם שואל פקחים של חניה איך הם מדווחים הלאה על מפגע שהוא מאוד בולט לעין, לדוגמה בנושא של תברואה. הם לא מדווחים הלאה. אז בסדר, מעבר לכל הסכמי השכר והעבודה, השאלה אם לא ניתן באמצעות הרשות לבצע איזושהי הדרכת עובדים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

דווקא הדוגמה של הפח היא דוגמה טובה, כי אף פעם אתה לא ממש חושב על זה. אבל באמת כשהפח הפוך ואתה צריך להתחיל לשחק איתו, הרבה פעמים אנשים שמים את זה על המכסה ואז זה מתגלגל לרצפה. וזה באמת עניין של מודעות, אותו אדם מאגף התברואה, יכול להיות שהוא לא מודע לזה בכלל. זה לא שהוא עושה את זה ממקום רע. זו סוגיה מעניינת.

מר אמנון סולטמן:

אני אגיד לך איפה הכשל,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

הכול ברור, זו שאלה טובה.

מר איתן בן עמי:

התשובה היא כן ואני יודע שעושים את זה, אבל צריך כנראה לעשות עוד.

גב' אפרת רזי:

בשנה האחרונה מכסחים גינות ברחבי העיר, פשוט עצים שכרתו.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זה שפי"ע, השאלה אם זה רלוונטי עכשיו.

זהבה ארזואן:

אבל זה קשור באיכות הסביבה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אבל הוא לא מטפל בזה. היום הגיעה אלי תלונה לגבי גינה, שנכנסו אליה כדי לשפר ולשפץ אותה וזה בסדר. אבל אחד הדברים שלא קיימים, וצריכים להסביר, זה מתן הודעה מוקדמת לציבור שבגינה מסוימת הולכים לשפץ, מתי מסיימים את השיפוץ ומה הולכים לעשות. ואז אנשים יכולים להיערך בכל מיני סיטואציות, למשל חתולים שנמצאים שם.

גב' אפרת רזי:

גם קיפודים. בגינת נהלל,

זהבה ארזואן:

כי הם לא יודעים את העבודה. באים קבלנים שלא מודעים לעבודה.

קריאה:

גם בנחלת יצחק הייתה בעיה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אנחנו נעשה פגישה עם יואב בן יהודה, שהוא מנהל אגף שפ"ע, בעניין הזה.

מר איתן בן עמי:

בדרך לפה קיבלתי תלונה על כריתת עצים.

דוברת:

אם היית יודע כמה טלפונים אנחנו מקבלים על כריתת עצים, וכיסוחים בעונות לא סבירות.

מר איתן בן עמי:

למי את מעבירה את זה?

דוברת:

אנחנו מנסים לבדוק את זה,

מר איתן בן עמי:

את צריכה אולי להעביר לי את זה בצורה מסודרת.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

עוד שאלות?

דובר:

נשמע שהפעילות שלכם גדלה ויש הכרה של העירייה בחשיבות הזו. איך זה מתבטא בתקציב שלכם?

מר איתן בן עמי:

מתבטא, האמת.

דובר:

אנחנו הסתכלנו על תב"ר, בסך הכל התקציב היה 1 מיליארד ש"ח, על כל התב"ר.

מר איתן בן עמי:

תב"ר אתה לא יכול לשים בפרופורציה, כי יש פה דברים שבונים אותם ב-110 מיליון ש"ח, בניינים וכל מיני כאלה.

דובר:

התקציב שלכם היה משהו כמו 400,000 ש"ח.

מר איתן בן עמי:

בתב"ר אנחנו בערך 1 מיליון ש"ח וזה מספיק, ואם צריך עוד, אין כמעט דבר בעיריית ת"א שבאת עם שכל ותועלת והראית למה צריך, שלא קיבלת לזה כסף. אני כמעט ולא מכיר דבר כזה. אז גם אם אין אותו כרגע אתה מבקש, מסביר ומקבל. התקציב גדל, אני חושב שאנחנו נמצאים בערך, בשנתיים מאז שנכנסתי יש תוספת בטח של בין 800,000 ש"ח ל-1 מיליון ש"ח, בכספים ומשרות, זה הרבה. וזה בלי כל מיני רזרבות שאתה מבקש ומקבל וכו'. בוא נגיד שהכסף מגיע. תוכנית המזון למשל, התחילה עם כ-100,000 ש"ח והיום אנחנו נמצאים ב-470,000 ש"ח, בסך הכול תוך שנתיים להגיע ל-470,000 ש"ח לא מעט כסף. בלי קמפיין הפרסום שיצא עוד מעט, שהוא שם עוד כ-30,000 ש"ח. הכסף הוא בסדר, הוא מגיע.

דובר:

הזכרת את הנושא של פרסום. בעיניי כתושב ת"א, ואני אומנם חוקר את כל מה שעושים בצד של איכות סביבה בעיר ואני חושב שהפרסום הוא מאוד שולי. את הרשימה הארוכה שהראית, תלך ברחוב ואפילו אם יודעים על הקיום של הרשות לאיכות הסביבה, שלא נדבר על הפעילויות האלה. וספציפית הנושא של תו ירוק לעסקים, אני מכיר אותו שלוש שנים. אני לא יודע כמה עסקים כבר עברו לזה ומתוכננים לעבור לזה.

מר איתן בן עמי:

20 בשנה שעברה ועוד 40, בערך 60 עסקים.

דובר:

אז ביחס לכמות העסקים,

מר איתן בן עמי:

בסדר, זה פיילוט בדיקה. לא רצינו לעשות 1,000, אין לנו כוח אדם ל-1,000. כל עסק זה עסק, אתה צריך לעבוד עליו, זה תהליך מאוד ארוך ומסובך. נתחיל בזה שאתה צודק, נקודה. זה קודם כל. לכן אנחנו נעזרים בפייסבוק הירוקה לנסות לעשות הרבה מאוד פרסום, לנסות להיעזר בדובר העיר כמה שאנחנו יכולים. לך אני יכול להגיד שאני מקבל הרבה עידוד מזה שיש הרבה מאוד שכונות בעיר שיודעות טוב מאוד מה הרשות לאיכות הסביבה עושה, מה העירייה עושה. וזה הרבה יותר חשוב לפעמים מאיזו הודעה זו או אחרת שיש בעיתון. ואתה צודק, אנחנו צריכים לעשות הרבה יותר פרסום.

דובר:

גם שיתוף ציבור, כי בסופו של דבר אם יש לך את המודעות של הציבור, מה שאתם עושים יכול להיות הרבה יותר אפקטיבי.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

מר איתן בן עמי:

אני עושה שיתוף ציבור בטבע עירוני, בגינות קהילתיות, בשכונה מקיימת, במזון. הכול אני עובד עם תושבים, בכולם אני עובד עם תושבים.

גב' דורית ברכט:

בתור תושבת מרכז ת"א בשנים האחרונות, מסלולי המטוסים שנפתח מעל ראשנו זה פשוט שערורייה. לא מספיק שהצפיפות גבוהה, בלי טבע. המטוסים מנמיכים בצורה לא נורמלית ישר מהים, לפעמים בלילה נראה לך שעוד רגע הוא נוחת על הגג. זה פוגע באיכות הסביבה, כי זיהום האוויר שיוצא מהמטוס הזה הוא עצום, הרעש, אני קראתי שזה מוריד את הרמה האינטלקטואלית של האדם. זאת אומרת שאנחנו גם לא אמורים לישון בלילה, ביום שקט ומ-12 בלילה השאירו אצלנו. עכשיו שנים זה לא היה, אפשר לפזר את הכניסה של המטוסים לכל אורך חופי ת"א. הגב' מיטל להבי כבר הודיעה לי שפנו כבר. האמת שראיתי איזה שיפור, אבל זה לא מספיק.

מר איתן בן עמי:

אנחנו מעורבים, יש וועדה שיושבת על זה. מורכבת כמובן מרשות שדות התעופה והרבה מאוד גורמים. בנושא הרעש אנחנו נמצאים שם, ויש בעיה כי העירייה היא מאוד קצרה. נתב"ג נמצא במקום מסוים,

גב' דורית ברכט:

אפשר גם להיכנס דרך נתניה,

מר איתן בן עמי:

צריך להמריא ולנחות, יש להם בסך הכול שני מסלולים. אז הרעיון היה להסית את זה משכונות דרום ת"א, שזה קריית שלום, נווה אליעזר, הם ממש נוחתים עליהם כל שתי דקות. לנסות להסיט למסלול שממריא יותר צפונה.

גב' דורית ברכט:

אז הזינו אלינו, שזה אלנבי, ביאליק, הס.

מר איתן בן עמי:

מנסים לווסת את זה.

גב' דורית ברכט:

עוד דבר, הייתי בשבת בים ויש הזרמת ביוב ליד מוזיאון אצ"ל, בדרום העיר. התקשרתי ל-106 ואמרו שישלחו מישהו. מה פתאום ביוב לים? חשבתי שגמרנו עם זה.

מר איתן בן עמי:

אני ראיתי את התשובה. הייתה התכתבות פנימית שלנו בין אנשי מקצוע, והיה לנו את זה כבר לפני כשלושה שבועות. אני נותן לך את התשובה שאני קיבלתי בסוף מכל הגורמים. מערכת הביוב לא מגיעה לים. הבעיה היא שבגשם ראשון שמגיע, וניקו את הקולטנים, אני ראיתי תמונות שהגיעו עם מחפרים ועשו עבודה ככל שהם יכולים לנקות את כל הקולטנים האלה. עכשיו יצא קמפיין שיסביר לתושבים, יהיה על אבן השפה ליד זה, שמה שהם זורקים לשם מגיע לים. זו תהיה הסיסמא. כי מה קורה? ברגע שבא מטח הגשם הוא לוקח את כל השמן והפיח שהיה על הכביש, כל הלכלוך והכול הולך לים.

גב' דורית ברכט:

זה היה ממש ביוב.

מר איתן בן עמי:

אני יודע שהמערכות מנותקות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זה לא ביוב, זה הקולטנים האלה.

מר איתן בן עמי:

זה לא נקי, זה לא נראה טוב, אבל זה לא ביוב. יש משאבות, אבל זה לא עומד במטחי הגשם.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הועדה

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זה פחות שאנשים פרטיים שזורקים את הלכלוך, הבעיה זה השמנים.

מר איתן בן עמי:

כן, זה כללי. זה שוטף את הכביש עם כל הלכלוך שהיה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

משתדלים, אבל בגשם הראשון כשזה מתפרץ ליד הדולפינריום, זה נראה רע.

גב' דורית ברכט:

דבר אחרון, איפה פחי המחזור הכתומים במרכז העיר? אני מתכתבת עם נועה רכזת הקיימות כבר שנתיים, והיא אומרת 'מתארגנים'. כמה זמן מתארגנים להביא למרכז העיר מחזור למכלים?

מר איתן בן עמי:

בצפון העיר היה, במרכז העיר שהיה צריך להיות מפוזר נדחה בגלל סכסוך עובדים מאוד ארוך שהיה פה בעיריית ת"א. אז עכשיו קודם כל פיזרו פחים חדשים של זכוכית בכל העיר, במפה העירונית יש גם סימון. אלה פחים אפורים עם שני פתחים. זה לא סגול, זה מתקן אפור. פיזרו בערך 250-300 מתקנים, יש בכל העיר. והפחים הכתומים יפוזרו עוד מעט בצפון הישן של העיר. הייתה בעיה ארגונית, התגברו עליה ועכשיו יעשו את זה.

גליה לימור שגב:

האם יש כוונה לזהות ולאמץ עוד אתרי טבע עירוני בשנה הקרובה?

מר איתן בן עמי:

לדעתי לא.

גליה לימור שגב:

מה קורה עם קירוי איילון?

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

לגבי התשובה לשאלה הראשונה, כרגע עובדים על השלב השני או המשלים של התוכנית האסטרטגית. במסגרת התוכנית האסטרטגית המעודכנת אמורים להיות מצוינים, או לפעול, גם בהקשרים של טבע עירוני. אני לא יכול להגיד לך כרגע שהולכים לעלות מ-50 ליותר, אבל תהיה בחינה ובדיקה מאוד משמעותית. אני גם דוחף לבדוק משהו שלא בדקו עד היום, שזה תוככי הים ממש, כי הגיעו עד החוף, עד לקו המים, אבל לא נכנסו לתוך המים. וזה מאוד חשוב כי יש בפנים גם טבע, אבל יש בפנים גם זיהומים ושוברי גלים, וזה מין שטח כזה שכמעט אף אחד לא מטפל בו וזה משהו שצריך לעסוק בזה, וזה אחד הדברים. אני מעריך, לא יכול להתחייב, שיהיו עוד אתרים. יבחנו ויבדקו את העניין. לגבי קירוי איילון, אני לא כל כך מתמצא בעניין הזה. יש חבר מועצה בשם איתי פנקס שעוסק בזה, אני מציע לך לדבר איתו. זה לא יקרה מהיום למחר.

גליה לימור שגב:

אני הייתי מעורבת בזה ואני רואה שזה תקופה תקוע.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

כי זה תהליך מאוד יקר וארוך. ננמך ציפיות.

גליה לימור שגב:

אני עובדת מול 14 רשויות מקומיות ויודעת מה קורה כמעט בכל המדינה, ומה שעיריית ת"א עושה הוא מאוד מרשים. גם בהיקפים, גם במגוון ובהמון תחומים אתם מובילים מאוד יפה מול רשויות אחרות, אין מה להגיד.

גב' זהבה ארזואן:

אני רוצה להעלות את פסולת הגרוטאות ברחוב, שצריך כמו בגזם שהתושבים יתקשרו ויתאמו עם העירייה.

מר איתן בן עמי:

הבינו שיש פה בעיה, ויצאה החלטה של אגף תברואה, יש ימים מסודרים וזה יועבר לכולם. יש יומיים בשבוע, אמורים להודיע לתושבים שרק בימים האלה מותר לזרוק ואלה הימים שיאספו בהם. כמו שיש בערים אחרות.

גב' זהבה ארזואן:

החוכמה היא, שכמו שכבר העליתי בפעמים קודמות, את הגרוטאות האלה ניתן לנצל, למחזור, לטובת הציבור בחזרה, ועם זה צריך לעשות משהו ולא לזרוק את זה סתם לאשפה.

דוברת:

יש גם ציבור שלם שאוסף את זה.

גב' זהבה ארזואן:

אנחנו רוצים למצוא איזשהו פתרון למזגנים שמעל ראשנו, זה פחד אלוהים.

מר איתן בן עמי:

איזה מזגנים?

גב' זהבה ארזואן:

מזגנים שאנשים פרטיים שמים, ואתה הולך ברחוב ואתה חושש שיום אחד זה יעוף. מישהו בודק את זה? יש בקרה על זה?

מר איתן בן עמי:

אני לא אחראי על זה.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

גב' זהבה ארזואן:

זו אחריות שלך.

מר איתן בן עמי:

שלי על המזגנים?

גב' זהבה ארזואן:

מבחינת ציבור, כשאני הולכת במרחב הציבורי, אני רוצה להרגיש בטוחה וזה חלק מהאחריות שצריך לקחת.

מר איתן בן עמי:

קודם כל זה שטחים פרטיים,

גב' זהבה ארזואן:

הרשות הזו שאתה נותן לשים מזגנים, יש לכם אחריות על החיצוניות של הבניינים בדיוק כמו הכבלים. צריך לעשות הנחיות. אני חושבת שצריך לקחת את זה לתשומת ליבנו.

מר איתן בן עמי:

זה גדול על הוועדה הזו, זה לא שייך לפה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זהבה, את מעלה סוגיה שיש לה היבט משפטי.

מר איתן בן עמי:

אבל היא לא איכות סביבה.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני לא יודע מי האחראי, זה לא אליו. אם יש אחריות, ואני לא יודע להגיד לך אם יש אחריות לרשות המקומית, האחריות צריכה להיות על מנהל ההנדסה, על גורם מסוים.

גב' זהבה ארזואן:

בסדר, איננו פה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אבל שנייה, את העלית סוגיה. אם את רוצה תשלחי לי,

גב' זהבה ארזואן:

שלחתי לגורמים, אני מעלה את זה פה.

אני רוצה לדבר גם על המכולות.

מר איתן בן עמי:

איזה מכולות?

גב' זהבה ארזואן:

מכולות האשפה בעסקים, שהכול גדוש וזה מצב תברואתי נוראי. שלחתי לך מייל בזמנו, איך אתם פותרים את זה? זה כבר שנים גודש וגועש ואין פתרון. גם מי שמוסיף לזה זו עיריית ת"א, שבאה עם המשאיות שלה ושמה את זה בתוך, זה, ובסוף החברות מקבלים קנסות. אז צריך לפתור את הבעיה הזו של המכולות בצורה אחרת.

מר איתן בן עמי:

רק אני אבהיר, הנושא של מכולות ואיסוף אשפה שייך לאגף התברואה. איך אוספים, איפה מפזרים את הצפרדעים,

גב' זהבה ארזואן:

איכות הסביבה צריכה לראות מה שקורה שם. זה לא חוכמה להגיד 'אגף התברואה'. לאיכות הסביבה יש אחריות לראות שזה מפגע, שיש שם עכברים, ויש שם יתושים, והאשפה גולשת החוצה.

מר איתן בן עמי:

כן, אבל בכל דבר ובכל ארגון יש חלוקת אחריות. אפילו הנושא של הדברה הוא לא אצלי, הוא נמצא באגף התברואה.

גב' זהבה ארזואן:

אבל זאת הבעיה, שחייבים לקשר את הדברים. אי אפשר להגיד 'זה לא שייך אלי', זה גם באחריות שלך. צריך לקשר את הדברים ולעבוד יחד.

מר איתן בן עמי:

קודם כל, הכי פשוט כשאת רואה מפגע כזה להרים טלפון ל-106.

גב' זהבה ארזואן:

איתן, את זה אני יודעת לעשות. זה לא העניין, אנחנו מעלים פה בעיה שצריך לפתור אותה.

מר איתן בן עמי:

אבל זה צריך להיות משהו רלוונטי כרגע לוועדה הזו, שהיא מטפלת בה. לא דברים שהם אירועים כלליים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זהבה, בחודש הבא תהיה פגישה עם מנהל אגף תברואה, עיקרה נושא המחזור. אבל לאור הדברים שאת מעלה שיש להם היבטים של תברואה, אז הוא גם יתייחס.

מר איתן בן עמי:

הוא יתייחס לזה, זה התפקיד שלו. הוא איש נפלא, הוא ייתן לך את כל התשובות.

גב' זהבה ארזואן:

אני שואלת על תוכניות בנייה כשהעליתם, אחד הנושאים שאני שואלת זה האם כשאתה מקבל איזושהי תוכנית התחדשות אתה מבקש שייתנו לך סקר עצים, סקר רוחות? זה מגיע אליך? אתה מקבל? כי אנחנו רואים בוועדות שלא קיימים סקרים כאלה.

מר איתן בן עמי:

יש משהו שנקרא סקר סביבתי. במידה ונבנה משהו צריך סקר סביבתי כדי לדעת האם האדמה צריכה איזה טיפול מיוחד, משטר רוחות עושים גם כן, נושא אקוסטי- איפה ממוקם ואיזה סוג איטומים צריך, קרקעות מזוהמות, קרינה, יש עולם ומלואו בכל הנושא הזה. יש בדיקה, יש תהליך ובסוף זה מגיע לוועדה.

גב' זהבה ארזואן:

גם נגישות, חשוב,

מר איתן בן עמי:

נגישות זה גם לא שלנו.

גב' אירית שטרנלירט:

דיברנו על זיהום אוויר, חשבתי על שני זיהומים שאני חושבת שהעירייה לא מטפלת או לא מתייחסת. זיהום אחד זה זיהום אור, אנחנו נמצאים במקום שיש בו המון אור. ודבר נוסף, יש פרסום, יש אורות מרצדים פרטיים, זה סוג של זיהום. אני חושבת שזה משהו שצריך להיות תחת רגולציה, כמה פרסום, למה הפרסום צריך להיות מרצד או בתנועה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

כדי שתראי אותו.

גב' אירית שטרנלירט:

אז אולי אנחנו צריכים לראות אותו קצת פחות. אני חושבת שבסך הכול המרחב שאנחנו רואים שייך לתושבים יותר מאשר למפרסמים, והעירייה צריכה לשמור עלינו מזה. זה דבר אחד. דבר שני, לגבי זיהום קול. ה-blowers, שעל פי חוק אסור להשתמש בהם אבל העירייה מודה, מוקד 106 מודה שלא אוכפים את זה.

מר איתן בן עמי:

לא שלא אוכפים, קשה מאוד להשתלט.

גב' אירית שטרנלירט:

הם לא מוכנים להשתלט.

מר איתן בן עמי:

קודם כל יש הרבה פחות שימוש בזה כי אנשים יודעים שזה לא חוקי.

גב' אירית שטרנלירט:

משתמשים מספיק.

מר איתן בן עמי:

הרבה פחות ממה שהיה פעם.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

יש מוקד לתלונות של מפוחים?

מר איתן בן עמי:

אי אפשר להגיע לשם, אי אפשר לתפוס את זה. עד שמגיעים הוא עוזב.

גב' אירית שטרנלירט:

יש שם לכלוך, זה לא רק הרעש. הסיפור של המפוחים היה על הסיפור על בסיס רעש, אבל ברור שהזיהום העיקרי הוא זיהום אוויר, וצריך לעשות משהו. זה איכות סביבה לגמרי.

אירית:

את המפוחים האלה, היו אמורים להוציא אותם לגמרי מהחוק.

מר איתן בן עמי:

לגבי זיהום האור, גרתי הרבה שנים בפיניקס בארה"ב, שם הנושא של זיהום אור הוא מאוד ברור ויש שכונות שלמות שממש רק עם גחליליות, אתה כמעט לא רואה כלום. לקח לי שנה-שנתיים להבין בכלל למה הם לא נותנים לי אור בשביל לראות מה קורה. אנחנו לא נמצאים שם, יש לנו כל כך הרבה דברים בדרך לעשות עד שנגיע לטיפול בזיהום אור, זה ייקח זמן.

גב' אירית שטרנלירט:

אבל מניעת פרסום מרצד זה כל כך פשוט, אין דבר פשוט מזה.

מר איתן בן עמי:

אבל קשה מאוד להתחיל עם זה, רגולציה זה דבר מסובך, לוקח הרבה מאוד זמן. יש דברים הרבה יותר מזהמים שצריך לטפל בהם לפני שאנחנו מגיעים לזה, כולל זיהום אוויר מתחבורה ודברים אחרים.

גב' אירית שטרנלירט:

לגבי תחבורה, עוד דבר קטן,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

את לא יכולה לדבר רק איתו, כי אחרת אין לנו שום אינטראקציה עם אף אחד. אתן מדברות רק אליו, אז אפשר לקיים פגישה בחדר.

גב' אירית שטרנלירט:

מדובר פשוט על האופניים, דובר על נושאים של תחבורה ושל אופניים. אני רוצה להזכיר את זה שכשהייתי ילדה היו מספרים על האופניים, והגיע הזמן לחזור לזה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אין רישוי על אופניים, ואי אפשר לחייב. בחקיקה ראשית. העיריה הייתה רוצה שזה יהיה, זה היה מקל על האכיפה.

אני רוצה להודות לאיתן, מנהל הרשות לאיכות הסביבה. תמשיך בעבודתך החשובה, תודה.

2. המחלקה הוטרינרית - הצגת סיכום הפעילות לשנת 2017, הצגת תכנית העבודה של המחלקה

לשנת 2018 וכן השירותים שניתנים לבע"ח ולציבור –

מציג: ד"ר צבי גלין, הוטרינר העירוני ומנהל המחלקה

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

נפתח את החלק השני של הדיון. נמצא איתנו עכשיו הוטרינר העירוני ומנהל המחלקה הוטרינרית, ד"ר צבי גלין. במסגרת פעילות הוועדה וקבלת העדכונים, אני משתדל בסוף כל שנה גם לקיים איזשהו סוג של דיון שבו מנהלי היחידות הרלוונטיים לוועדה הזו, יתנו סקירה לגבי הדברים שנעשו בשנה החולפת, ולגבי התוכניות לעתיד. בשנים האחרונות אנחנו עשינו כברת דרך משמעותית בכל מה שקשור לטיפול בבע"ח בכלל, וברחוב בפרט. כמו תמיד כשמדובר במתן שירות לתושבים, אנחנו תמיד צריכים להשתפר ולעשות יותר. והמטרה היא גם לשקף לכם את מה שנעשה, גם לשקף מה ייעשה, וגם לשמוע הערות והארות לגבי דברים שטעונים גם שיפור וגם שנדע עליהם.

ד"ר צבי גלין:

ערב טוב. לי קוראים צבי גלין, ואני ווטרינר העיר כבר למעלה מ-20 שנה. לא את כולם אני מכיר, אז ברשותכם יש לי כמה דקות לתת לכם. בלי לפגוע בפורום הזה, הכנו אותם בשביל פורומים אחרים של אנשים שלא מכירים מה המחלקה עושה ומה הפעילות.

* מוצג סרטון *

ד"ר צבי גלין:

אני אתן לכם כמה נקודות, ואני מניח שלאנשים יהיה מה להגיד. ואני אספר לכם גם פה במספרים, הם דברים די יבשים. פה המשימות, המחלקה הווטרנרית, חוץ מהנושא של בעלי חיים מתעסקת גם בפיקוח על 900 עסקים בשטח, בדיקות בשר של בערך 50,000 משאיות. יש חיסון למחלת הכלבת לכלבים, חתולים, תנים ושועלים, שאחרי זה נרחיב על זה, כמעט 27,000 חיסונים. חילוץ וטיפול בבעלי חיים במצוקה, ראיתם את כל הסוגים- גם ציפורים, ברווזים, קיפודים, כל מה שהוא בעל חיים מגיע, גם עטלפים. אנחנו מחזיקים מקלט עירוני, וכשאני אומר ניהול מקלט עירוני לבעלי חיים, אנחנו קוראים לזה בכוונה מקלט עירוני ולא כלביה עירונית. המקלט אצלנו מארח בכל זמן נתון בסביבות 60-70 כלבים. אנחנו נעזרים בפעילות מבורכת של כמעט 30 מתנדבים ומתנדבות, שבאים בכל יום למקלט להוציא את הכלבים לטיולים, מנהלים אתר פייסבוק, מחזיקים בעלי חיים בבתי אומנים. פעילות מדהימה. אם ראיתם, בסיום הסרטון היה קטע של משמר בעלי חיים, עיריית ת"א הייתה הראשונה שאימצה את הגוף הזה. הוא עובד איתנו בשיתוף פעולה, המתנדבים קיבלו רישיונות לנהיגה ברכב עירוני,

זהבה ארזואן:

יש גם קורס שיוצא עכשיו.

ד"ר צבי גלין:

חוץ מזה שאני מרצה בו, אין שום קשר לקורס. אבל החלק שלנו, הפעילים שנמצאים בת"א וכבר עושים שלוש משמרות בשבוע- ראשון, שלישי ושישי בדרך כלל. עושים פעילות טובה, אנשים מאוד מכווני מטרות, משקיעים. אני באופן אישי מחמם לי את הלב, אני גם אוהב מאוד את העבודה שאני עושה. אבל אני תמיד אומר להם שמקומי לא דומה למקומם. אני משתכר עבור התענוג הזה שאני עושה, ושם באים אנשים וזה ממש לא ברור. אתם תראו את האנשים שמתנדבים אצלנו, מלח הארץ. אנשים מכל גוני הקשת, יהודים וערבים, הכול יש אצלנו, שמתנדבים וזה ממש מחמם את הלב לראות כמה אנשים פה בת"א בתוך העניין הזה.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הועדה

הנושא האחרון שהוא נושא כבד, ובטח נדבר עליו בהמשך, זה צמצום התרבות החתולים חסרי הבית. ב-1994 התחלנו את העיקורים והסירוסים, עשינו כמעט 70,000 ניתוחים אצלנו. עכשיו בשנה האחרונה ובשנה הקודמת, אנחנו כבר נעזרים בתקציבים של משרד החקלאות ואנחנו מחלקים את העבודה בינינו, כ-1,000 ניתוחים במחלקה, ותנו לחיות לחיות ו-SOS שהם גם פועלים בשירות שלנו. פניות של תושבים, לבקשתו של ראובן הרחבנו את האפשרות לכל אזרח שרוצה, ולא רוצה לחכות, וזה אגב הפך להיות ממשוה שולי למשהו מרכזי בתוך העבודה. בכל יום מתייצבים אצלנו לפחות עשרה אנשים שמביאים בעצמם חתולים חסרי בית אלינו, לעיקור וסירוס. יש אנשים שמסתדרים בעצמם, יש אנשים אפילו שלא רוצים לחכות בתור, אז במקום להצטרך לשלם, היו כאלה ששילמו בעבר עבור הניתוחים. היום הם רק נעזרים בלוחדים וכך הלאה. אבל מהירות התגובה שלנו לאנשים כאלה שמבקשים, אם זה לא סוף השבוע אפילו מרחק של יום אחד. יש לנו עדיין בעיה עם אנשים שמבקשים שיבואו אליהם בכל מיני שעות. יש כל מיני בעיות שתיכף ניכנס אליהם. אז פה בגדול אלו הנושאים שאנחנו מתעסקים בהם.

יש נושא אחד שהוא לא כל כך כראש נושא, אבל הוא נושא שיושב אצלנו חזק מאוד על השולחן עכשיו, זה הנושא של התנים והשועלים. הנושא הזה קיבל מיקוד בגלל שבחודש האחרון היו למעלה מ-30 מקרים של כלבת, זאת אומרת של בידודים של בעלי חיים חולים בכלבת באזור של בית שאן ועמק המעינות. אפילו היו מקרים שהתקשורת הביאה, שתנים ניסו לתקוף ילדים וכך הלאה. הדבר הזה משליך מאוד גם עלינו, קודם דיברו על הירקון וכך הלאה, והניסיון להחיות אותו. אז ההחייאה של הירקון, יש כמו כל דבר בטבע, התנאים הטובים והמים באיכות יותר טובה, צמחייה וכל מה שיש מסביב, הביאה גם לעלייה גדולה במספר התנים שנמצאים לאורך הירקון. כמו שראובן ניסה להסביר, הירקון זורם לאורכן של 8 או 10 רשויות מקומיות. לצורך העניין הזה, סטטוטורית, הממשלה החליטה שיש את רשות נחל הירקון שצריכה לאחד בין כולם. התנים לא יודעים אם הם תנים של ת"א או של רמת גן, ויש לנו כל הזמן וויכוחים, ואנחנו מנסים לעשות תיאום טוב בין הווטרנרים ברשויות. אנחנו בת"א, בשבוע שעבר בסוף השבוע סיימנו את הפעם השמינית. זאת אומרת בכל שנה בתקופת הסתיו והחורף, מתי שמזג האוויר קר, כי חיי המדף של הפיתיונות האלה מהרגע שזורקים אותם, תוך שלושה ימים האפקטיביות שלהם עובדת. ומתי שמזג האוויר קריר אז זה יותר טוב. עכשיו המספר של התנים גדל, ואני יזמתי פגישה של כל הרופאים הרשותיים ששותפים לנו פה בעניין-הרצליה, רמת השרון, בני ברק, ראשון לציון, חולון. אנחנו נפגשים עם הווטרנר של רשות הטבע והגנים והאקולוג שלהם, כדי לראות מה עושים. במהלך הפעילות שלנו בשטח שאנחנו מפזרים את הפיתיונות, פגשנו לא מעט תושבים שגרים סמוך. אני גם גר בשכונה קרובה לגני יהושוע, ואני רואה בפייסבוק השכונתי מדי

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הועדה

פעם שמישהו אומר שראו תן וכך הלאה. וגם בני הבית אצלי אומרים לי 'אבא, היה תן בשכונה'. אני לא מזלזל באף אחד, אבל גם אני יורד עם הכלבה שלי מוקדם בבוקר, ואני להפתעתי רואה שני תנים חולפים על פניי בריצה. הם נמצאים בכל מקום,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אין מה לפחד, הם נורא פחדנים.

ד"ר צבי גלין:

מה שחשוב פה לדעת בנושא התנים,

גב' זהבה ארזואן:

אבל הוא יכול לתקוף בעלי חיים? כן.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

הם פחדנים כל כך שהם לא מתקרבים.

ד"ר צבי גלין:

בשלב ראשון, התנים באופיים הם פוחדים מבני אדם וחיות מחמד, אפילו בגודל של חתולים. הפעילות שלהם מתחילה עם רדת החשיכה והם מפסיקים לפעול עם עלות השחר. יחד עם זה, מתי מתחיל להיות השלב שצריך לדאוג, ואנשים צריכים גם לדעת מתי זה לא בסדר. אם רואים תנים שמתקרבים באופן מופגן לבני אדם או לחיות מחמד, או מנסים אפילו לתקוף אותם, זה מראה שיש איזשהו שיבוש, בדרך כלל אלה תנים חולים. לשמחתנו בת"א לא היה מקרה כבר למעלה מ-10 שנים, וגם המקרה שהיה לפני 10 שנים היה בשטח של הכפר הירוק. אז אנחנו עם יד על הדופק בעניין הזה של התנים.

מה שאני רוצה לומר לכם, אנחנו מודעים לעניין הזה, רואים חשיבות גדולה למצוא איזשהו פתרון. אנחנו עכשיו בקשר עם גם המשרד להגנת הסביבה, האקולוג, הווטרנר, דרך רשות הטבע והגנים, משרד החקלאות שמספק לנו את הפיתיונות לתנים ולשועלים, עם הווטרנרים הרשותיים מסביב. אנחנו לא מקלים ראש, אנחנו אוהבים בעלי חיים, אנחנו בעד טבע עירוני, אבל לא מקלים ראש.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הועדה

גם נושא החיסונים של חיות המחמד, זה מאוד חשוב שיש הגנה על חיות המחמד. כי גם אם יגיע איזשהו תן נגוע ונושך בעל חיים, כלב או חתול שהם מחוסנים, אז יש איזושהי מערכת הגנה כי הם מחוסנים והם לא יידבקו. לכן הצורך הזה, אנחנו הגברנו את שעות קבלת הקהל שלנו בכל יום משעה 7:30 ועד 18:00, וגם ביום שישי שבו לא עבדנו אנחנו גם מחסנים נגד כלבת. עושים כל מה שאפשר.

קריאה:

חתולים גם?

ד"ר צבי גלין:

חתולים על פי החוק לא חייבים, אבל לאור העובדה שבשני המקרים האחרונים היו במושב גן הנר, ליד הגלבו, היו שני מקרים חיוביים בחתולי בית. את כל החתולים שאנחנו מעקרים אותם, כולם מחוסנים נגד כלבת.

קריאה:

זה בזמן האחרון?

ד"ר צבי גלין:

לא, כל הזמן. כל החתולים מחוסנים נגד כלבת.

אני עולה לנושא נוסף, דיברתי אתכם לגבי המקלט העירוני. המדיניות של המקלט שלנו היא מדיניות של **no kill**. זה אומר שאנחנו לא ממיתים בעל חיים. יש אצלנו בעלי חיים שנמצאים שנה, שנתיים, שלוש שנים, שזה הבית שלהם.

קריאה:

כלבים?

ד"ר צבי גלין:

כלבים.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הועדה

אמרתי **no kill**, אם מגיע אלינו איזשהו מנוול שהיה לו כלב בן 17 והכלב חולה והוא היה צריך ללכת להרדים אותו, והוא רצה לחסוך את ה-300 שקל והוא לא הלך, והוא בא וקשר לנו את זה בלילה לגדר. וזה כלב עם גידולים, והוא כבר לא שולט, אז הוא נשאר אצלנו איזה יום ואנחנו כן מטפלים. כשאני מתכוון **no kill**, אני מתכוון בעל חיים שאפשר לטפל בו, לא משנה אם הוא בן 10 או 14 או 15, הוא יישאר אצלנו. לשמחתי כבר כמה שנים שבנושא של כלבים לא צריך אפילו המתנות חסד במקרים כאלה חמורים. יש לנו מצלמות של אבטחה מסביב לכלבייה, אנחנו מצליחים לראות ואנשים דיי נרתעים. בסיפור של החתולים חסרי בית, יש לנו לצערי הרב עשרות מקרים של חתולים שמגיעים במצב שאי אפשר לעשות שום טיפול. אנחנו בכל מקרה, אני לא יודע מי מכם זכה לקבל טיפול שלנו, בכל מקרה, וברגעים אלה שאני מדבר אתכם, אשתי סועדת את אמא שלה בבית חולים. חמותי מעל 90. ואני שואל אותה 'מה אמרו לך הרופאים?', והיא אומרת 'לא, אין, זה, כאילו, הולכים ומסתובבים'. היא כבר מיום רביעי. אצלנו יש אנשים שמתקשרים למוקד העירוני ומבקשים לדבר עם הרופא בקשר לחתול, מה קורה איתו, ואנחנו חוזרים לכל בן אדם לעדכן. וגם אם אנחנו מחליטים שאנחנו רוצים להמית את החתול המתת חסד, אנחנו פונים למאכיל או המאכילה, או הפונה, ואנחנו משתפים אותו בתוך העניין. יש כאלה שאומרים 'לא, אני רוצה עוד לנסות'.

גב' אורית אברבנאל:

לניסיון אני מאשרת.

ד"ר צבי גליון:

את מאשרת? מה שמך?

גב' אורית אברבנאל:

אורית אברבנאל.

גב' זהבה ארזואן:

ולנו היה מקרה שלא רצו לתת לנו תשובה.

ד"ר צבי גליון:

שלא רצו לתת לך תשובה?

גב' זהבה ארזואן:

בשום פנים ואופן. העבירו לבית דגון.

גב' אורית אברבנאל:

לא, אלי תמיד מתקשרים ושואלים לדעתי.

ד"ר צבי גליון:

אז אני אומר עוד פעם, חוזרים. באיזשהו מקום גם מקל עלינו שאנחנו מחלקים, אף אחד בטח לא בצוות שלי שש להרדים בעל חיים כזה או אחר. אבל כשפונים למאכיל ומשתפים אותו ואומרים לו מה אנחנו חושבים, ובן אדם אומר 'אוקי, אם זה המצב אז תודה', וכך הלאה. אנחנו לא עושים את זה בשמחה, אבל אנחנו מרגישים שיש מישהו שהוא שותף שלנו לתוך העניין. זו הסיבה גם שאנחנו הראשונים בארץ, אבל בין היחידים בארץ גם היום. יש עוד הרבה ערים גדולות שבמקלט העירוני שלהם אין שום כניסה לאנשים זרים. זאת אומרת פותחים את זה עם זמזם. אצלנו בכל יום נכנסים כל האנשים. ואחד הדברים שנותנים, זאת אומרת, זה גם מזמין ביקורת ויש מתנדבים שמעירים על לכלוך וזה בסדר גמור. אין לנו שום בעיה עם זה. יש לנו פרטנרים, ויש לנו פרטנרים נהדרים. אני לא יודע מי מכיר את המתנדבים והמתנדבות שיש אצלנו במקלט, אנשים נהדרים שבאים ביום, בלילה. גם מתווכחים איתי בחגים אם בראש השנה יש יומיים או שלושה רצופים, הם מבקשים אישור לבוא ולהוציא את הכלבים. ובראש השנה, וגם ביום כיפור השנה, מתנדבת אחת שגרה ליד המקלט באה להוציא את הכלבים. אלה באמת דברים שהם רחוקים מהעין, אבל אלה אנשים מדהימים. לכן אנחנו נאלצים אחרי המקלט שלנו, מקלט שהוקם לראשונה ע"י הבריטים ב-1930, מאז עבר המון גלגולים וצורך לכל מיני שיפוצים. אני חושב שמי שביקר אצלנו לאחרונה, עשינו סגירת חורף ויש לנו תנורים. לא רע להם, הרבה יותר טוב בבית. אנחנו עכשיו צריכים לפנות את המקלט מהמקום, בעוד כשנתיים או שלוש.

זהבה ארזואן:

דווקא הזדמנות לעשות משהו חדש.

ד"ר צבי גלין:

אנחנו נערכים לזה, זה לא פשוט. צריך חשיבה, אם זה היה במשך 80-90 שנה, הכלבייה הזו. את השנייה אנחנו צריכים לעשות לעוד 90 שנה, וחלק מאיתנו לא נהיה אז.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

השטח שבו הכלבייה נמצאת פה מוגדר כדרך. בשטח הזה אמורה לעבור הרכבת הקלה, מה שנקרא הקו הירוק. לוח הזמנים הוא שנתיים עד ארבע. אני עוד לא רציתי לדבר על זה כי זה עוד לא סגור, אבל הכוונה, לפחות שלי, זה להקים איזשהו צוות היגוי ביחד עם מנהל ההנדסה, הווטרנר העירוני וגורמים עירוניים נוספים, ולשאוף להקמת מרכז עירוני חדשני שיהיה בו את כל הטכנולוגיה שראויה למתקן בעיר ת"א. עם חתוליה וכלביה, משרדים, אבל זה עוד חזון למועד.

קריאה:

עם בית חולים?

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני לא נכנס לרזולוציה כזו. המטרה היא לתכנן ולהקים משהו חדש, מודרני, אפקטיבי, שראוי לעיר כמו ת"א שהיא הדוגמה והמופת בישראל. זה עוד לא קורה, אנחנו עתידים בקרוב להקים איזשהו צוות היגוי לעניין הזה. כשזה יקרה אנחנו נעדין. אבל בינתיים זה עוד לא קורה, זו לא בשורה, זו לא התחייבות מוגמרת. לכן קחו את זה בפרופורציה.

זהבה ארזואן:

אבל דיברנו על זה לפני שנה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

דיברנו, נכון. אבל שיהיה ברור.

זהבה ארזואן:

אפשר שבתוכנית ההיגוי הזו יהיו תושבים?

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני לא יודע אם יהיו תושבים בשלב הראשון, יכול להיות שרק אנשי מקצוע. נראה בשלב השני, אנחנו צריכים גם לתכנן, גם לגייס כסף.

זהבה ארזואן:

תצטרכו עזרה בהתנדבות.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

כשאנחנו נצטרך ונרצה לשתף את הציבור, נשתף את הציבור. כשזה יהיה לקראת איזשהו מידע לגבי איך המקום הולך להיראות, נפתח את זה לשיתוף ואנשים יבואו ויתנו את חוות דעתם. זה עוד מוקדם, בואו נעצור את הדיון הזה.

ד"ר צבי גליון:

מה שאני רוצה להגיד, העלו את הנושא של בית החולים. בשביל זה אמר ראובן וטוב שכן, שאנחנו עכשיו בשלב החלומות. אנחנו מגבשים את זה, ואחרי שנגבש ונראה איך הדברים קורים בארץ ובעולם. אני רק רוצה לסגור ולספר לכם, מבחינת השירותים שאנחנו נותנים. כל הצוות שלנו כולל שישה פקחים, אנחנו עובדים בשתי משמרות בימים ראשון עד חמישי מ-7:30 עד 23:30. ביום שישי אנחנו עובדים מ-7:30 ועד שעה לפני כניסת השבת. אני לא מתבייש להגיד, העיר הראשונה ובין היחידות בארץ שמקיימת שירות של 24 שעות ביממה. זאת אומרת אם חתול או כלב או כל בעל חיים נפגע במשך כל שעות היממה, גם בשעות שהצוות שלנו לא פועל, אנחנו מעסיקים אנשי מקצוע ברמה טובה שיודעים לתת מענה תוך שעה-שעה וחצי, להגיע, לחלץ. אנחנו בהסכם עם שני רופאים, אחד מהם זה בית החולים הווטרנרי בבית דגן, שכל אזרח שנתקל בבעל חיים

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הועדה

חסר בית שנקלע למצוקה בשעות האלה, וזה נראה דחוף וזה נהיה קריטי, פונה למוקד העירוני. אחרי תשאול יקבל מספר קריאה, ואנחנו עיריית ת"א משלמת עבור השירות הזה. אנחנו כבר עושים אותו שנתיים.

דוברת:

זה שירות בסיסי ביותר.

דוברת:

מה התקציב לחתול אחד בבקשה? על שירות לילה.

ד"ר צבי גליון:

מה זאת אומרת?

דוברת:

כמה מקבל ומה בדיוק מקבל במסגרת הפנייה הזו?

ד"ר צבי גליון:

מבחינת החתול, החתול צריך לקבל הכול. זה אומר שמגיע חתול באמצע הלילה בודקים ורואים מה שיש לו. בואי נגיד ככה, אני לא רוצה לקרר, יש פה הרבה אנשים, רוב הפניות כמובן זה חתולים. חלק לא קטן זה כל מיני התחלקויות של כל מיני מאכילים ומאכילות יקרים, שמחכים לשעת הערב, אחרי שנסגר השירות שלנו, ומבקשים להביא חתול שהוא לא היה כל כך צריך לעשות. אבל מאחר ואנחנו יודעים שכל הדברים האלה באים מאהבה, אנחנו מכילים גם את העניינים האלה. כל השירות שאמרת שהוא בסיסי, אז אני אומר שוב, אם יש לך במקום אחר משהו שיכול להביא בעל חיים לבית החולים הווטרנרי ומקבל את הטיפול. יש לנו הסכמים עם כל אחד, ברור לכם שמה שעיריית ת"א משלמת זה לא מה שאזרח משלם, מכל מיני סיבות. אחת, גם הצלחנו לגייס אותם גם ברמה של שכנוע שלהם לבצע שליחות באמצעות בית החולים. וגם במצב שאנחנו מביאים להם מספר יותר גדול של בעלי חיים. יש לנו הסכם גם עם רופא פרטי. אנחנו משלמים את כל החשבון. כמה? אני כשמגיע חשבון, אני עובר חשבון- חשבון ומשלם את החשבון.

אפרת רוז:

בפועל, ידוע לנו שלא עושים כלום.

ד"ר צבי גלין:

אם מישו אמר לך את זה, זה כמו כל הרכילות הגסות, זה פייק ניוז ממדרגה ראשונה. יש לנו מאות בעלי חיים, מאות, שניצלו כתוצאה מהטיפולים האלה. את מוזמנת ללכת ולבדוק. יש כל מיני אנשים שמספרים סיפורים. יש אנשים, ככה, יש אנשים שזה בא להם מתוך דאגה. יש אנשים שזה בא להם מתוך רוע לב, ויש אנשים שזה בא להם מתוך קנאה. יש לנו הסכם עם בית החולים הווטרנרי, ועם ד"ר אייל בלום שהוא רופא נהדר, עובד איתנו כבר שנתיים או שלוש שנים במסירות רבה. מעירים אותו באמצע הלילה, ואני מתבייש להגיד לכם כמה כסף הוא מקבל. אני לא אגיד לכם כמובן, כי זה משהו בינינו ובינו. הסכום הסמלי שהוא מקבל עבור זה. כמובן שאם צריך לעשות דברים יותר מורכבים, הטיפול שמקבלים בלילה, גם אדם, אזרח, שמגיע בלילה ושובר רגל או משהו כזה, מגיע לבית החולים, לפעמים שוכב בבית החולים יום או יומיים עד שמתפנה מקום ועד שמקבלים החלטה אם לנתח אותו. חוץ מזה צריך לייצב את מצבו כי זה לא נכון לעשות ניתוח מסובך בזמן שכלב קיבל מכה, או חתול קיבל מכה, ולעשות את זה באותו זמן. יש פה שני דברים, או שמישהו סומך או שלא. יש גם כמה ככה, בשוליים, שמעוניינים לפזר כאלה שלא קיבלו את העבודה הזו, אז תמיד יגידו שהם עושים ואצלם יש. אבל אנחנו כבר למדנו להכיל את הכול, אנחנו הולכים קדימה. הנה, יושבת פה גברת שאני לא מכיר אותה, אמרה לי 'כן, אני מאשרת'. ויש עוד עשרות אנשים שבאים ואומרים לנו, ואני לא מכיר אותם. זה עושה לנו כיף לשמוע את זה. אבל אם את חושבת שלא עושים,

גב' אפרת רוז:

אפשר להשחיל מילה?

ד"ר צבי גלין:

בטח.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הועדה

גב' אפרת רז:

אתה מציג איזשהו מצב של פסטורליה שמטפלים, שבפועל אני יודעת שחוץ מאינפוזיה שאפשר לתת לחתול לא עושים שום דבר. ובבוקר הוא חוזר לכלביה, ואז רוב הסיכויים שתרדימו אותו. זה לא דברים שאני סתם, אני יודעת,

ד"ר צבי גלין:

מה שאת אומרת, זה חד משמעי שקר ודיבה. את שומעת מה שאני אומר לך? שקר, תקשיבי טוב מה שאני אומר לך. זה שקר ודיבה מי שאמר לך את זה. מי שאמר לך את זה, זה שקר ודיבה.

גב' אפרת רז:

זה לא מקרה אחד.

ד"ר צבי גלין:

זה שקר. אמרתי עוד פעם, אין מקרה אחד כזה.

גב' אפרת רז:

מה התקציב שאתם נותנים לווטרינר?

ד"ר צבי גלין:

אבל את לא מבינה מה שאני מדבר איתך.

גב' אפרת רז:

אבל אני מדברת איתך על ספציפי.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הועדה

ד"ר צבי גליון:

אין שום הגבלה בתקציב. אז אמרתי, עוד פעם, אין שום הגבלה בתקציב. ומי שמספר לך את הסיפורים האלה, וזה לא פעם ראשונה, כי אנחנו הולכים עם הלקוחות המרוצים, אם יש לנו אחד שלא מרוצה ומספר לך את הסיפורים האלה,

גב' אפרת רוז:

זה לא אחד-שניים. אנחנו לא באים נגדך,

ד"ר צבי גליון:

אני יודע בדיוק מאיפה זה בא. אנחנו הרי מכירים, לא אפרת?

גב' זהבה ארזואן:

אם יש בעיה אפשר לבדוק את זה.

גב' אפרת רוז:

מה זה יש בעיה?

גב' זהבה ארזואן:

אז אפשר לבדוק את זה, אז בוא נבדוק את זה. בואי נבדוק את זה.

גב' אפרת רוז:

מרדימים חתולים בלי הכרה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

רגע, שנייה. בואו נירגע.

גב' אפרת רוז:

זה וויכוח מאוד חשוב כי מרדימים חתולים,-

גב' זהבה ארזואן:

בואו נבדוק את זה, לנו היה אותו מקרה ולא קיבלנו תשובה.

ד"ר צבי גלין:

תגידי, את רופאה? את מבינה מה עושים בכלל? אז מה את מבינה בכלל, היית בכלביה פעם?

גב' אפרת רוז:

כן, הייתי בכלביה. אין לכם אפילו כלובי אשפוז.

ד"ר צבי גלין:

מה את אומרת.

גב' אפרת רוז:

אין כלובי אשפוז.

ד"ר צבי גלין:

מה את אומרת. בואי תסעי עכשיו ותראי.

גב' אורלי יסוביץ':

אם נדבר על הכלבייה, שלום, שמי אורלי ואני גם פעילה למען חתולים,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אורלי, רגע, רגע, חברים, אנחנו כאן על מנת, אמרת את זה בהתחלה. גם לשמוע לגבי דברים שקורים, וגם לשמוע ביקורת והערות. זה חלק מהמערכת הציבורית. גם אני מקבל הערות, גם אני מקבל ביקורת. המערכת

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הועדה

העירונית רגילה לקבל ביקורת, ישנם דברים שאנחנו לא מודעים אליהם, ישנם דברים שאנחנו אולי כן מודעים וכן צריך לשפר. יכולות להיות גם אי הסכמות. יכול להיות שאת חושבת בצורה מסוימת, וד"ר גלין ייתן תשובה שהיא תהיה תשובה מספקת או אולי לא. אבל בואו נשמור על איזוהו סוג של רגיעה ותרבות דיבור. כי אחרת אנחנו נצא פה, אנחנו רק נריב ולא ננסה לפתור את העניין או לפחות לקדם כמה דברים שאולי טעוני קידום. אז אני ממש מבקש, לדבר בצורה עניינית, ויכול להיות שיש דברים שטעונים גם בדיקה וטיפול.

גב' זהבה ארזואן:

ואולי גם לשנות את השיטה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אנחנו כל הזמן משתפרים.

גב' זהבה ארזואן:

אפשר לשנות את השיטה גם.

גב' אורלי יסוביץ':

קודם כל בנושא העיקורים והסירוסים, אכן יש התקדמות רבה. עצם העובדה שהעמותות עובדות בשיתוף עם העירייה זה נהדר, ואפשר באמת לעשות הרבה יותר, לחסוך הרבה יותר סבל ברחובות. גם נושא הלכידות, רציתי לציין משהו טוב. כשהפקחים לא מצליחים ללכוד הם מביאים לוכד פרטי במימון העירייה, ונתקלתי לא פעם ולא פעמיים וזה דבר נהדר.

אני מדברת ספציפית על הנושא של טיפול בחתולים פצועים וחולים. אני יכולה לספר שבמו עיניי הייתי בכלביה. הכלבייה היא כלביה, היא לא חתוליה. יש שם חדר שמוקצה לחתולים שמגיעים עם הפקחים. חדר שהוא שני שולחנות, יושבים שם כלובים, חתולים שיושבים בכלובים קטנים, צפופים, ללא שום הפרדה ביניהם. יושבים שם חלקם חולים, מצוננים, אין לי מושג איזה טיפול הם מקבלים. גורים שנאספים, לא יודעת מה עושים איתם. קודם כל השיטה של לשלוח חתול חולה, פצוע, אחרי תאונה, כאוב, סובל, לכלביה, היא מסע ייסורים מיותר. החתול הזה גם ככה מיוסר, גם ככה כואב לו. החתול הזה צריך להגיע למקום,

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הועדה

שאת המינימום לבדוק אותו. מינימום זה לעשות בדיקות דם, אולצמן בעצמו אמר, אין לו אפשרות לעשות את זה. רנטגן, אין בכלביה. זאת אומרת טיפול בחתול פצוע, חולה, המינימום, הדברים המינימליים זה איזשהם בדיקות כאלה שאין באפשרותם לעשות. מה שכן נאמר לי ע"י אולצמן 'אם את רוצה אפשר לשלוח את הפקחים ללכוד, ואת יכולה לפנות אותו לכל מרפאה שאת רוצה'. למרות שזה יפה מאוד בעיניי, אבל הטיפול עצמו הוא, הייתי אומרת שנוי במחלוקת. כי חתול שיושב בכלביה בתוך כלוב כזה, שומע את כל הנביחות, מחכה לאיזשהו סוג של טיפול שאינני יודעת מהו,

קריאה:

זה לא כלוב,

גב' אורלי יסוביץ:

כלוב קטן, זה לא כלוב אשפוז. אין כלובי אשפוז בכלביה, לא קיימים. לא קיימים כלובי אשפוז בכלביה. אז מה שאני אומרת, שזה סבל מיותר וחבל. כי בטוח שיש אפשרויות אחרות, ולכן אנחנו פה, כדי לנסות לשפר, עוד קצת לשפר את מה שיכול להשתפר.

מר אמנון סולטמן:

אנחנו דיברנו לפני כמה ימים על שפן הסלע, אבל נעזוב אותו רגע בצד.

ד"ר צבי גליון:

מצאת אותו?

מר אמנון סולטמן:

לא מצאתי אותו, אני שמתי אותו בספארי.

ד"ר צבי גליון:

לך אמרו שהביאו אותו אלינו, ואני אמרתי לך שלא. עכשיו אתה יכול לא להאמין לי. מעולם לא הגיע אלינו שפן סלע.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הועדה

מר אמנון סולטמן:

אחת התלוונות שחוזרות על עצמן, זה בנושא של מזיקים תברואיים בגני ילדים. הרבה פעמים חתולי רחוב ממליטים בגנים, ויש את פרעוש החתול, פרעוש הכלב. פחות הנושא של הכלבים, יותר העניין של החתולים. השאלה היא האם יש טיפול לנושא של המזיקים התברואיים, לחתול עצמו ולא דווקא שזה יגיע למנהל החינוך או למי שזה לא יהיה שיבואו לרסס. שגם שם הוצאנו הנחיות אבל חבל על כל הרעל הזה. דבר שני, האם ניתן למנוע באיזשהו אופן את הכניסה של החתולים דווקא למוסדות החינוך האלה?

אפרת רז:

זה מרחב ציבורי, מה זה למנוע?

מר אמנון סולטמן:

זה לא מרחב ציבורי.

אפרת רז:

איפה אתה רוצה שהם יהיו?

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

חבריה, שקט.
 שכולם ישאלו, ואז תענה לכולם במרוכז.

ד"ר צבי גלין:

אני זוכר הכול.

גב' אורית אברבנאל:

יש לי שאלה פרקטית, אני מאכילה המון חתולי רחוב. ואני אגיד לכם את האמת, אני מיואשת מהעיקורים של העירייה. אני אפילו כבר לא רוצה להזמין, כי בדרך כלל הלוכדים הם לא הכי. וגם יש לי, נאמר רק בפלורנטין יש לי שש נקודות האכלה. אז איך מתאמים כזה מבצע?

ד"ר צבי גליון:

מה שאורית מעלה פה, האמת שזה נושא שאני משוחח עם ראובן עליו הרבה. אני לא רוצה לפתוח את זה עכשיו. את בעצמך אומרת שאת מאכילה בחמש נקודות וכך הלאה. אחרי 20 וכמה שנים שנתנו לגיטימציה לחתולים, שמבחינתנו חתולים זה דבר שקיים, ולאמנון חצי תשובה, אי אפשר להוציא אותו לא מגן ילדים ולא משום מקום. היום כשאני בא עם זה, עדיין יש כמה אנשים שלא מאמינים, אבל שאנחנו עושים כל מה שניתן. חבל שלא נמצאים פה נציגים של 'תנו לחיות לחיות', שיספרו כמה פעמים ביום מגיעים אליהם חתולים לבדיקות דם ולצילומים וניתוחים, וקטיעות רגליים. הם עושים את זה במסירות רבה. אגב מה שאת אומרת, יש לנו שישה אנשים. היום הלכו ללכוד חתולים באיתמר בן אבי, מישהי שחיכתה חודש. באותו רגע הייתה שריפה בנחל עוז, ופנו אלינו כי היו חתולים בתוך הבית ונחנקו מהעשן וכך הלאה. היינו צריכים לפנות אותם. עצרנו פה את הלכידה, נסעו לשם, ואז המצב שלהם כמו שהיה מהדיווח שקיבלנו מהשטח, המצב שלהם היה כזה שהיינו צריכים להעביר אותם. כרגע הם עדיין מאושפזים במרפאה של תל"ל. אז אנחנו עובדים גם איתם, אנחנו גם משלמים, עיריית ת"א משלמת עבור השירות הזה. ואם יש למשל חתול שקיבל מכה באגן, ובלי לפגוע באף אחד, הדיוטות, אחד משיטות הריפוי של חתול כזה הוא cage rest. וצריך להחזיק את החתול הזה שלושה שבועות בתוך מקבע. ואז בא בן אדם ולך תגיד שאין לך אחות. אז אני אומר עוד פעם, ויש כאלה בשנה עשרות חתולים.

קריאה:

למה לקבע ולא - ,

ד"ר צבי גליון:

כי אני אומר עוד פעם, כי זה cage rest. לא הבנת, אני למעלה מ-30 שנה ווטרינר. אני טיפלתי בעשרות אלפי בעלי חיים, חלק בתשלום טוב וחלק בלי תשלום. עכשיו אני עושה את הכול למיטב הבנתי, ואין בעל חיים

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הועדה

אחד בכלביה שהורדם, חתול אחד, שלא היה עליו דיון של שני רופאים לפני זה. חתול אחד לא היה. יש לצערי הרב, ושאמרתי על ההמתות, יש אינספור המתות חסד של חתולים. לא בגלל שאבא שלי עליו השלום הביא אותם למצב הזה. יש כל מיני מחלות ברחוב, שחתולים סוחבים מחלות כרוניות וכך הלאה. מגיעים אלינו בלי שיניים, בלי זה, עם כל מיני דברים שאין מה לעשות. זה לא אנחנו פיזרנו את זה, אנחנו מקבלים את התוצאה. זה נורא טוב לשבת במקום, אבל אין חתול אחד, אחד, שהיה צריך אורתופדיה או שהיה צריך טיפולים אחרים ולא קיבל את זה. כל מיני ווטרינרים שמתנדבים שעושים את זה וגם ב'תנו לחיות לחיות'. אין חתול אחד שהורדם בגלל בעיה אורתופדית.

אפרת רז:

אפשר לשאול למה אין לכם כלובי אשפוז?

ד"ר צבי גלין:

אמרתי, ואני אומר עוד פעם. כשאני אומר לך שמה שאת אומרת תבקשי סליחה,

אפרת רז:

למה אתה לא עונה לי?

ד"ר צבי גלין:

אמרתי לך, יש כלובי אשפוז ואת לא יודעת מה קורה שם.

אפרת רז:

הייתי ברידינג.

ד"ר צבי גלין:

היית? מתי?

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הועדה

אפרת רוז:

לפני חודש.

ד"ר צבי גלין:

תקשיבי טוב, יש כלובי אשפוז ותתנצלי על הדבר הזה. את עשית דברים אחרים יותר, זה, והשיטה שלך מוכרת לי.

אפרת רוז:

אתה לא נותן לי לדבר. אתה לא נותן לי לדבר.

ד"ר צבי גלין:

אמרתי לך, יש כלובים. יש כלובים.

אורלי:

איפה יש כלובי אשפוז? אני הייתי איפה שמחזיקים את החתולים.

ד"ר צבי גלין:

אמרתי, יש כלובי אשפוז בכלביה.

אורלי:

איפה? איפה יש? אני הייתי בחדר שמוחזקים החתולים.

ד"ר צבי גלין:

יפה, היית ולא ראית. זה הכול. נקודה. יש פה את יו"ר הוועדה, הוא מוזמן בדרך הביתה לעבור ולראות את זה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אפרת ואורלי,

עו"ד ראובן לדיאנסקי
 חבר מועצה והנהלת העיר
 יו"ר הועדה

אפרת:

יש מעקב כמה חתולים מורדמים?

ד"ר צבי גליון:

כל חתול שמורדם, נרשם.

אפרת:

אתה יכול להגיד לי כמה?

ד"ר צבי גליון:

כרגע אני לא יכול להגיד לך, אבל כל אחד, אם את רוצה לדעת בדיוק על האחד. תגיד, את יודעת שאת חוצפנית? את באה לבן אדם שמשקיע את חייו בתוך העניין הזה. ואחרי ששפכתם כל כך הרבה רפש עלי, ואת יודעת את זה, ואת מכוונת לפגוע בי ולא בי באופן אישי. לא בי רק באופן אישי. את יודעת בדיוק על מה אני מדבר, יש לך נגדי כי את מוסטת ע"י אנשים אחרים.

אפרת רז:

אני לא מוסטת, אני פעילה בעיר הזאת. אני לא איזה הדיוטה שאתה מדבר עם מישהי שלא מבינה ולא יודעת.

ד"ר צבי גליון:

וכל האחרים טיפשים?

אפרת רז:

אתה נותן נתונים לא נכונים.

ד"ר צבי גליון:

אני נותן נתונים הכי נכונים שיכולים להיות. את תקבלי תשובה מחר ב-SMS, בדיוק כמה חתולים הורדמו. מכל הקריאות, כן.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אורלי ואפרת, זה לגיטימי לבקש מספרים וזה לגיטימי לבקש את הראיות, נקרא לזה ככה, ואת הסטטיסטיקה, ואת דרך הטיפול ואת השרשרת שבו מטופל חתול. הכול לגיטימי לקבל. אבל לא לגיטימי לקיים דיון שהוא לא מכובד. אני מבקש קצת לשמור על אווירה יותר רגועה.

ד"ר צבי גליון:

אני מתנצל. הדברים האלה, אתה יודע מאיפה הם נובעים.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

קצת תשמור על אווירה יותר רגועה. אנחנו יודעים שנושא בעלי החיים, אנחנו בסך הכול שמונה אנשים פה. אנחנו יודעים שהנושאים האלה של בעלי חיים הם נורא אמוציונליים, אנחנו יודעים שזה מעורר הרבה מאוד וויכוחים גם ברשת וגם בכלל. אנחנו גם יודעים, ואמר את זה גליון קודם לכן, הדברים ברובם באים ממקומות טובים, אנשים רוצים לעשות יותר למען בעלי חיים, אנשים רוצים להציל יותר בעלי חיים. אנשים דואגים לבעלי חיים. עבור בן אדם שמטפל ואוהב בעל חיים, הוא רוצה את הטיפול הכי טוב, הכי יקר, ולא חשוב לו כמה כסף.

אפרת רז:

אני ריאלית.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני לא מדבר עלייך, אני מדבר באופן כללי. אני הייתי מנכ"ל 'תנו לחיות לחיות' שלוש שנים, אני יודע בדיוק איך הדברים מתנהלים. הפעיל בקצה, הפעיל ברחוב, רוצה טיפול של אסותא של בית חולים פרטי לחתול.

אורית:

ממש לא.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אנחנו לא אסותא, יחד עם זאת אנחנו צריכים להיות במקום שבו העיר ת"א כעיר מובילה בכל מה שקשור ליחס לבעלי חיים, תיתן שירותים הכי טובים שהיא יכולה. יש לעיתים, יש תהליך. לפני מספר שנים, 20 שנה, עוד הרדימו חתולים ברחוב.

דורית:

בזכות מר גלין הפסיקו וכל הכבוד לו והוא הראשון שהפסיק, כל הכבוד לך,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

עוד נתנו להם סטריכנין והמיתו חתולים. הדברים כתוצאה מתהליך עברו פה שינוי. עדיין יש דברים שצריך לשפר, עדיין יש דברים שצריכים לעשות אותם טוב יותר. אבל יש דרך לנהל דיון. עכשיו אני לא מחנך אותך, אנחנו חברים ואני אוהב אותך. אבל יש דרך לנהל דיון, ואני אומר עוד פעם. הדברים האלה שצריכים לעשות להם איזשהו fine tuning, ואני בטוח שגלין קשוב לכך וער לכך, וכולנו ערים לכך. והדברים במידה כזו או אחרת שניתן, אנחנו נשפר אותם. אבל בואו ניקח גם את הדברים בפרופורציה. שמ-100% טיפול בחתולי רחוב, לא יהיו 100% הצלחה. אין דבר כזה. יש חתולים שלא יחזיקו מעמד, יש חתולים שחולים. יש גם טעויות בנתונים, ויש טעויות באופן החזקת החתול. כמו שלצורך העניין, לצערנו, יש גם טעויות בבתי חולים, ויש גם טעויות בחדרי המיון, ויש גם טעויות במחלקות אשפוז.

אפרת רוז:

אבל איך מחליטים על המתת חסד אם אין בדיקת דם?

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

רק שנייה. אז אם את רוצה לשאול שאלות, ואני מבין את השאלה. היא שואלת שאלה נורא פשוטה. נניח שמגיע חתול לרידינג. החתול הזה צריך לצורך העניין, על פי מה שהיא אומרת, ואני לא רופא, אני לא יודע. על פי מה שהיא אומרת צריך לעבור איזשהו הליך פרוצדורלי אלמנטרי, לצורך העניין בדיקת דם.

ד"ר צבי גליון:

זה היא אמרה. זה הדבר הכי שטותי שיכול להיות. אני רוצה להסביר לכם משהו. אני מתנצל, אבל אלה דברים שמרגיזים אותי כי הם בנפשי.

אני אתן לכם את זה מתחום אחר, אבל גם מתחום הרפואה. עשו סקר על מחלקות לניתוחי חזה, מי יש לו יותר הצלחות בניתוחים. ומצאו למשל שבית חולים איכילוב יש בו 90%, ובית חולים וולפסון יש לו 75%. עכשיו מה הסיבה? בוולפסון יש רופאים בדיוק אותו דבר כמו זה, אותם מכשירים, אותו דבר, בדיקות דם, הכול אותו דבר. באיכילוב, אם יש בן אדם שחוץ מהבעיה יש לו גם מחלות רקע, ויש לו סכרת ועוד כל מיני בעיות אחרות, לחץ דם וכך הלאה, או שהוא מעל גיל 75, אומרים 'אנחנו לא רוצים, אנחנו לא זה'. אגב, אני לא רוצה להביא את דיבתם כאילו שזה בגלל זה. אבל יש להם את הרשות לבוא ולהגיד. אני לא יודע מי שאמר פה לגבי הנושא של הרעלות שעצרנו אותם, ועצרנו אותם ביום שנכנסתי לתפקיד.

אפרת רז:

כל הכבוד לך.

ד"ר צבי גליון:

אני לא צריך בשביל זה כל הכבוד, זה מה שאני מאמין. ועל סמך אותה רוח זה הטיפול בבעלי החיים. אני אמרתי, מתי שדיברנו על ה-no kill בכלביה, אמרתי שלשמחתנו אנחנו באפס המתות חסד בכלבים, ומספרים לא משמחים בחתולים. המספרים האלה בחתולים הם לא בגלל שאנחנו אוהבים חתולים פחות. בגלל שלצערנו הרב, כשמגיע אלינו חתולים במצב רע. כשמגיע חתול בלי שיניים, והוא עם צהבת, ורופא רואה אותו. רופא אחרי 30 שנה יודע, אז מה? אחד כזה צריך לעשות לו, זה? אם את חושבת שכן,

אפרת רז:

אני חושבת שכן.

ד"ר צבי גלין:

תקשיבי רגע, תקשיבי. אם את חושבת שכן, אני, מה לעשות? אני רופא ווטרינר, אני לא נשבעתי לזה, אני חי, זה החיים שלי. בגלל זה אני מתרגז. כי אם זה לא היה החיים שלי, אני כבר בשנת 90 הייתה לי מרפאה הרבה יותר גדולה שהרווחתי הרבה יותר ממה שאני מרוויח היום. עזבתי את זה בגלל שרציתי לעשות את הדברים האלה. ואז באתי ואני עושה את זה למיטב הבנתי. לך באמת, את יודעת, כשמישהו הולך לרופא אז הוא הולך, קוראים לזה 'רופא של אמוני', שאת מאמינה בו. לצערנו, לצערך אולי, את לא יכולה לבחור. מי שבחר אותי לתפקיד בו, מועצת העיר וכך הלאה בחרו אותי. יכול להיות שזה בסדר ולגיטימי שאת כאזרח אומרת 'תשמע, עשיתם בחירה שגויה'. אבל לך אין ברירה, ללכת או לדוקטור גלין או לדוקטור 'משה', כי אין לך את הברירה הזו.

אני מסביר עוד פעם, מספר החתולים מתקרב ל-200, אולי, של חתולים שאנחנו ממיתים המתת חסד. לא ממיתים לעולם, שאלת על גורים, גורים גם בני יומם.

אפרת רז:

אני יודעת אחרת.

ד"ר צבי גלין:

אז אני אומר לך, אם את יודעת אחרת, מי שאמר לך אחרת שיקר אותך ומרמה אותך. אני מזמין אותך, לא באמצעותי. תלכי למתנדבות אצלי ותשאלו,

אפרת רז:

הן לוקחות?

ד"ר צבי גלין:

בוודאי.

אפרת רוז:

ואם הן לא לוקחות?

ד"ר צבי גלין:

אין דבר כזה. אנחנו מאכילים, אנחנו רוכשים תחליף חלב וכל הדברים האלה. אנחנו נותנים גם לאלה שלוקחים. תתקשרי לנו, יש בחורה אחת שיש לה את ההתמחות על החתולים אצלנו. יש בחורה שיש לה התמחות על עורבים. עם הזמן יש ציבור ענק של אנשים, עם מסירות כזו. כי אם הן לא היו קיימות יכול להיות שהיינו צריכים לעשות את זה. אבל אני אומר לך, לשמחתי הרבה, בגלל אופן העבודה שלנו, בגלל הפתיחות שלנו, בגלל הנון-פורמליות, אנחנו לא מוותרים על אף אחד. גם גור בן יומו אנחנו לא מוותרים עליו.

אפרת רוז:

אני לא מצפה ממך, אני יודעת שגם בתל"ל ירדימו גור בן יומו, אם לא יהיה סידור.

ד"ר צבי גלין:

אני לא יודע מה את יודעת.

אפרת רוז:

אני לא באה אליך בטענות על זה. אני אשאל, איזה טיפול אתם נותנים במרפאה?

ד"ר צבי גלין:

אני אגיד לך, אצלנו חתולים עד קטיעה של גפיים, קטיעה של זנב, עקירת עיניים, ניתוחים של שיניים. את כל זה אנחנו עושים אצלנו. אם יש דברים שדורשים למשל אורתופדיה יותר מסובכת אנחנו מעבירים לתל"ל, מעבירים לרופאים אחרים שעובדים איתנו. אין חתול אחד בת"א, אחד, שהומת בגלל בעיית אורתופדיה. יש לנו חתולים קטועי רגליים שמסתובבים בכל העיר, שאנחנו ביצענו את הניתוחים אצלנו. ואחרי זה הם צריכים, כדי שלא יסתובבו, ואת יודעת שחתולים זה לא משהו שאפשר להגיד לו 'תשכב בשקט, אל תזוז'. וכדי לטפל בו יש לנו תא כזה ויש תא כזה. וכמה חתולים עם שבר באגן שטופלו אצלנו בשנה האחרונה?

אפרת רוז:

אבל אין חדרי אשפוז,

ד"ר צבי גלין:

אמרתי עוד פעם, הדבר היחיד שאני מצר עליו, אבל ממחר בבוקר אנחנו נתחיל לעשות אותו, אנחנו נתחיל לרשום. לא חשבתי לעולם שיגיע מישוהו, אבל ממחר בבוקר יירשמו גם סוגי הטיפולים שאנחנו נותנים. לא רק מספר הטיפולים, אלא סוגים, שנוכל לבוא ולהגיד לאנשים שגם יש מעט, וזה בסדר גמור. ואני אפילו יודע מאיפה. יש אנשים שאין ביניהם כימיה, באמת, אני יודע שאת הדברים את עושה מהמקום הכי טוב. אבל כשאת אומרת לי שאין כלובים?

אפרת רוז:

אני באתי לפה במיוחד לישיבה שאנחנו יזמנו, זה בנפשו.

דורית:

למה אתם לא מכפילים את כמות האנשים? אתם עושים כל כך הרבה דברים מבוקר עד לילה, זה לא הגיוני על כמות האנשים הזאת.

ד"ר צבי גלין:

אני אתן לך תשובה. אני חושב, בתפיסת העולם שלי, שלא נכון לעשות את זה, ואני זה שיזמתי והוצאתי בעזרה גדולה של ראובן את כל השירותים האלה שאנחנו נותנים בביה"ח הוטרנירי. ד"ר בלוס, תנו לחיות לחיות, אבי קוזי, גטניו, SOS. כל אלה בכסף, אנחנו מביאים כסף. העירייה מוציאה כסף, ולכן זה גם לתשובה שלך שהייתה שם, ששאלת האם יהיה בית חולים. אגב, ראובן שיש לנו המון שיחות בעניין הזה, כל הזמן אמר 'בית חולים'. אמרתי לו 'ראובן, זה לא עושה שכל. במקום להקים בית חולים שיעלה לנו ים כסף, ולתפעל אותו, אנחנו קונים שירותים בבית חולים קיים, בצוות קיים וכך הלאה'. זו התפיסה שלי, לא לעשות את זה in door אלא out door במימון של העירייה.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

דורית:

אבל הם חיות בר, והיום מדובר על חיות הבית. הם לא עומדים בקצב.

ד"ר צבי גלין:

מי מטפל בחיות בר?

דורית:

ד"ר יגאל,

ד"ר צבי גלין:

לא מדברים על זה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

בית החולים בבית דגן. יש וטרינר בתוך העיר, ד"ר אייל בלום, שהוא מטפל גם כן.

ד"ר צבי גלין:

אנחנו לא מדברים על חיות בר.

גב' זהבה ארזואן:

אני רוצה להוסיף משהו. אולי אפשר לפתור את הבעיה, כשאנחנו פותחים פנייה לחתול, ולקבל באיזושהי דרך, דרך העירייה או לעשות באפליקציה, שאנחנו נוכל לקבל משוב חזרה מה קרה עם החתול. לא מקבלים תשובה בטלפון הרבה פעמים,

קריאה:

אם יש מאכיל הם כן נותנים.

גב' זהבה ארזואן:

אבל אולי זו אופציה יותר טובה,

ד"ר צבי גלין:

את רואה, את קיבלת מידע שלא. אני אומר לך באופן חד משמעי. יכול להיות שמישהו אספו לו את החתול ביום חמישי נניח, והוא יפנה אלי ביום שישי שאני לא יודע. נניח לקחו אותו לביה"ח, ואני מקבל עליו מידע רק ביום ראשון בבוקר, אז יש לי איזשהו פער בזמן שבין המידע שאני מקבל.

גב' זהבה ארזואן:

בנושא של עיקור חתולים, דיברנו על זה גם לפני שנתיים, ודיברנו על זה להחליט ששנה אחת אנחנו עושים באופן מאסיבי. לא רק נקודתי במקום אחד כי זה יוצר לנו בעיה. ויוצרים קשר עם מאכלי חתולים, ובכלל מודיעים שהולכים לעשות איזשהו עיקור ועושים את זה לא נקודתי, אלא בצורה שיטתית. הולכים לאורכה ורוחבה של העיר ועושים את זה.

ד"ר צבי גלין:

אי אפשר לעבוד ככה.

גב' זהבה ארזואן:

למה לא?

ד"ר צבי גלין:

אני אסביר לך. מה לעשות, שחתול זה בעל חיים, קודם כל כשיש מישהו שמאכיל אותו, ואנחנו מתייחסים למי שמאכיל אותו "כבעלים" שלו. ואנחנו מתייחסים אליו בכבוד. כדי בכלל, טכנית, כדי שנוכל לבצע ניתוח, אנחנו צריכים להתקשר אלייך, להגיד לך 'זהבה, בבקשה תפסיקי להאכיל את החתול בערב כדי שהוא יהיה בצום', כדי שאנחנו נבוא עם מלכודת ונוכל ללכוד אותו. כי אם הוא אכל הוא לא ייכנס, וגם לנו אסור לעשות את הניתוח כי הוא יכול כתוצאה מההרדמה להיחנק. ולכן אנחנו מבקשים. ואין דבר כזה ללכת ברחוב, תארי לך שאנחנו נלך היום ברחוב,

גב' זהבה ארזואן:

לא הולכים ברחוב,

ד"ר צבי גליון:

אז איך?

גב' זהבה ארזואן:

מפרסמים, מי שמאכיל יודע למי לפנות. יש מקומות שגם לא מאכילים, מה לעשות?

ד"ר צבי גליון:

תקשיבי, זהבה. אני אומר לך, באמת בצניעות רבה, אנחנו עושים את זה למעלה מ-23 שנים, עם 70,000 ניתוחים. באמת, בכל מקום, גם בארץ וגם בעולם באים, לומדים איך אנחנו עושים את זה. כשהתחלנו לעשות לא ידענו את כל החוכמות האלה. אם היית מציעה את זה, הכול היה בסדר. עכשיו יש בת"א, לשמחתי הרבה, אזורים שלמים שיש בהם להקות. הרי כשאני התחלתי לפני 20 וכמה שנים אמרו 'מה אתה עושה צחוק? תעשה פה 5 חתולים, בינתיים באותו יום בת"א ממליטים 500, אז מה אתה עושה?'. אז אני היום הוכחתי, אחרי כל כך הרבה שנים, שכאשר עושים נקודה-נקודה, יש לנו 5,000 מאכילים בת"א. 5,000 מאכילים ב-900 נקודות האכלה.

מר ראובן לדיאנסקי-היו"ר:

זה 5,000 שהעירייה יודעת עליהם, לדעתי יש 10,000.

ד"ר צבי גליון:

עכשיו האנשים האלה, ב-900 הנקודות האלה, במסירות רבה,

מר ראובן לדיאנסקי-היו"ר:

איך אתה יודע שיש 900 נקודות האכלה?

ד"ר צבי גלין:

היה מחקר,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אבל כל בית הוא נקודת האכלה. כל גברת שיש לה חתול בחצר,

ד"ר צבי גלין:

אצלנו בשכונה יש מאכילה אחת עם 70 נקודות האכלה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

ועליה בכל בניין יש מאכיל, אצלי בבניין יש מאכיל, שניים אפילו.

ד"ר צבי גלין:

בגלל זה אמרתי, 900 נקודות על 5,000. איך אנחנו יודעים? לפעמים אנחנו קובעים נניח עם זהבה לקחת את החתולים, אנחנו באים ולוקחים את החתולים בתיאום עם זהבה, פתאום מגיעים שלושה אנשים אחרים ששואלים למה לקחנו את החתולים. אז כל אחד אומר שהחתול שלו. החתולים יותר חכמים מכולם פה, הם הולכים לאכול בכל המקומות. אז אנחנו יודעים את זה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זה מספר שמורכב משני היבטים. אחד, יש למחלקה הווטרנרית מידע ברור לגבי מאכילים שפונים למחלקה הווטרנרית. אנשים שנמצאים בקשר ופונים, ומקבלים שירותים וכו'. יודעים איפה הם מאכילים. יכול להיות שיש מחקר אקדמי כזה או אחר. מההיכרות שלי עם השטח ב-12 השנים האחרונות שלי בעסקי בעלי החיים, לדעתי יש בין 8,000 ל-10,000 מאכילי חתולים בת"א. ולדעתי יש למעלה מ-2,000 נקודות. כי כל בן אדם שרוצה להאכיל את החתול באבן גבירול מתחת לבניין, זו נקודת האכלה. אז לא לכל אחד יש נקודת האכלה של 50 חתולים, יש בן אדם שמאכיל 2.

עו"ד ראובן לדיאנסקי
חבר מועצה והנהלת העיר
יו"ר הועדה

ד"ר צבי גלין:

כשאני מדבר על 900 נקודות האכלה, זה אומר שאם האדם נוסע לחו"ל, הוא דואג למישהו שיהיה במקום ומשלם לו כסף אפילו כדי להאכיל.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אבל יש כאלה שאתה לא יודע עליהם.

ד"ר צבי גלין:

כשאבא שלי היה יורד, הוא לא היה יכול לזרוק את האוכל לפח, הוא היה משאיר את זה בצד.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אז הוא מאכיל.

ד"ר צבי גלין:

זה לא נחשב מאכיל. יש אצלנו בשכונה מישהי שנפטרה לפני 10 שנים, והשאירה כסף וכל יום מישהו בא להאכיל.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

נעשה סיבוב נוסף של שאלות.

גב' אירית שטרנלירט:

אני מגינת הכלבים של אוסישקין. שאלה אחת לגבי הכלבייה, ואחרי זה אני אעבור לגינות. לגבי הכלבייה, אני זוכרת בשני הביקורים הבודדים שהייתי שם, שהייתה לי תחושה מאוד קשה של הנביחות והכול. אני מבינה שתוך 4 שנים אתה תקים מלון 10 כוכבים,

ד"ר צבי גלין:

שם לא יהיו נביחות?

גב' אירית שטרנלירט:

אני שואלת ברצינות.

ד"ר צבי גליון:

גם אני מדבר בשיא הרצינות.

גב' אירית שטרנלירט:

צריך לייצר תכנון שייתן להם תנאים יותר טובים, כדי שתהיה תחושה לפחות שלנו שיותר טוב להם. ואם זה אפשרי במקום הנוכחי.

ד"ר צבי גליון:

אני יכול להזמין אותך מחר בבוקר, בכל שעה שתרצי. גם אם אני לא אהיה שם, תבואי ותבקרי בכלביה בכל זמן שאת רוצה. אני חושב, ואני אומר עוד פעם, אחד הדברים שעשינו בניגוד לכל הבנה. חברים שלי מערים אחרות אומרים לי 'מה, אתה נותן לכל המתנדבים להסתובב?'. הם מסתובבים, הם רואים, הם מעירים, הם נהדרים. תבואי, תשאלי אותי האם זה כמו הכלבה שלי בבית, שנכנסת מתחת למרגלותיי? אבל גם אצלי אם הבן חוזר בשעה 3 לפנות בוקר היא עפה לדלת בנביחות, ואחרי זה חוזרת בחזרה. כלב נובח.

גב' אירית שטרנלירט:

יש נושא שלם שלא עלה, וזה נושא גינות הכלבים. אני לא יודעת כמה אתה קשור, אבל אתה קשור מעצם תפקידך. ראובן עזר לנו וקיבלנו גינה נהדרת בגינת אוסישקין. אבל בשנה האחרונה לפחות, אני ממש חושבת שהעירייה או הפארק, מי שאחראי, דיי עיכבו את כל הטיפול. כשמדובר בזה שהטיפול במים מאוד לא זז. נעשתה תאורה,

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זה לא המקום, זה לא הזמן.

ד"ר צבי גליון:

את שכנה שלי, תיכנסי אלי לכוס קפה ונדבר על הגינה. אני אפתור את הבעיה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

כל מה שקשור לתחזוקה, אם יש בעיה נקודתית עם פארק הירקון, אני אדבר עם עובד.

גב' זהבה ארזואן:

אבל הוועדה הזאת, בחרנו להיות שתי וועדות, לא זזו משנה שעברה לשום מקום. לא קיימנו פגישה, לא התקדמנו, למרות שהבטחנו שאנחנו ממשיכים את זה.

גב' אירית שטרנלירט:

נושא נוסף שאני לא נכנסת אליו, אני רק מעלה אותו לפרוטוקול, זה הנושא של אכיפה של הסיירת הירוקה.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

זה לא קשור לכאן, זה של שפי"ע.

ד"ר צבי גליון:

זה לא קשור אלי כי אני לא הסכמתי עם זה. אבל בעיר החליטו לשים, מרגע שאנחנו עובדים בתוך העיר, גם אם אני מסכים או לא מסכים אני חייב. אם לא, אני צריך לקום וללכת. מספר הכלבים אצלנו בעיר, הגדול ביותר בעולם למטר. ולכן יש כל מיני בעיות במרחב הציבורי הצפוף לפעמים. ולכן צריך לעשות איזשהו סדר.

גב' זהבה ארזואן:

למה בשבת וחגים, במקלט העירוני, למה הוא לא פעיל ע"י מתנדבים באיזושהי דרך? בשבת וחגים אין כלום.

ד"ר צבי גליון:

אם לא שמעת, אמרתי לך שגם ביום כיפור באה מתנדבת להוציא את הכלבים.

גב' זהבה ארזואן:

אני מדברת על שירות.

ד"ר צבי גלין:

העירייה לא פעילה בשבתות וחגים. לא מפריע לי שיאמצו בעמותות אחרות, כל אימוץ שיש אני אומר תודה.

גב' זהבה ארזואן:

קודם כל כן לנסות לפתוח את זה בשישי שבת, לא קשור לאמץ, אם יש בעיה לכלב. אין לאן להפנות אותו.

ד"ר צבי גלין:

אני מסביר לך, מתקשרים ל-106.

גב' זהבה ארזואן:

אני לא רוצה שהוא יגיע לצער בעלי חיים תל אביב.

ד"ר צבי גלין:

מי דיבר על צער בעלי חיים? לא הייתי במקום מעל 20 שנה.

גב' זהבה ארזואן:

אבל הפיקוח שולח לשם.

ד"ר צבי גלין:

מה פתאום?

דוברת:

אני ראיתי כלבים שמגיעים לאחד הווטרינרים הפרטיים. שאלתי אותו אם העירייה מממנת את הטיפול בכלבים, אמר לי 'לא, תראי כמה המתנדבים מסורים. יש להם עמותה של המתנדבים והם מממנים את הטיפול'.

אני עדיין לא קיבלתי תשובה מה קורה לחתולים שמגיעים לבית דגן. קיבלתי איזושהי תשובה כללית, כי התקציב הוא 150 או 300 שקל, לא יותר מזה.

גב' זהבה ארזואן:

התקציב הוא נמוך מאוד, קודם כל.

מר ראובן לדיאנסקי- היו"ר:

אני מודה לכולם ונועל את הישיבה.

* * * הישיבה נעולה * * *